

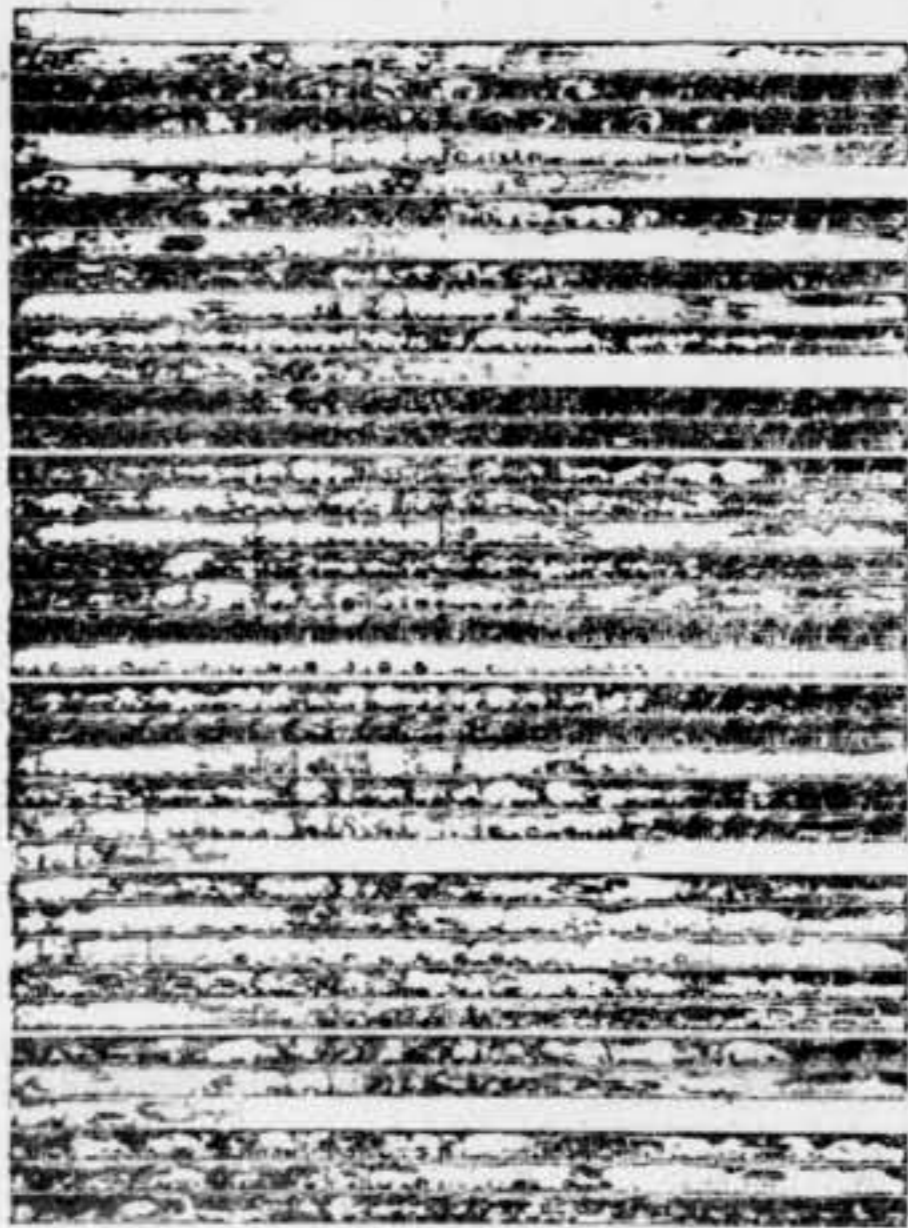
CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dimarts, 7 de setembre del 1937

NUMERO 170

Els Sindicats d'oposició i el Partit Sindicalista

Entorn de l'ingrés del company Pestaña a la C. N. T. hom fa un garbuix d'embolics. Un dels que més interessa que no prosperi, però, és aquest aparegut a «Mañana» d'avui, pel qual es pot interpretar que els Sindicats d'Oposició i el Partit Sindicalista han tingut una certa relació de parentiu. I com que no hi ha hagut tal parentiu, ni cap relació normal ni orgànica, cal sortir al pas de la fallàcia.

Per contra, el Partit Sindicalista, gestat a l'ombra i a espalles dels més destacats militants de l'Oposició, desarticula aquest moviment, primer, i el mata, després, amb alevosia, a mansalva i a traïció. I no és el mateix.

Els Sindicats d'Oposició van repudiar, en néixer, el Partit Sindicalista, perquè els primers mai no respongueren a finalitats polítiques de cap mena, sinó a un criteri amb el qual, encertadament o no, hom propugnava la independència de la C. N. T. de tota tendència política, fos aquesta quina fos. Els fets han vingut a demostrar, després, que molts dels qui propugnaren no exactament la independència de la C. N. T., sinó un «moviment d'oposició» ho han fet seguint finalitats d'ordre polític, en certa manera inconfessable, perquè els creadors del Partit Sindicalista, els més destacats, no tingueren el valor d'acceptar-ne la paternitat fins que els disconformes amb la jugada «partidista», tiraren de la llengua els progenitors. Encara resta en peu l'acta de la reunió de militants de l'oposició, celebrada a Sabadell el dia 4 de març del 1934.

Jo no vull sentir, ara, l'encert o no encert d'aquest

o aquell company en crear el Partit Sindicalista. Seria molt llarg de discutir i potser que, al fons de la qüestió, trobéssim coses de tipus massa personal. Hi ha coses que pressuposen, per als individus o col·lectivitats, un èxit molt poc edificant.

El que hom no pot confondre, però, és passar el Rubicó, o cosa semblant, amb una intervenció de caire polític dintre d'un període revolucionari. No és el mateix voler viure fent de regidor o de diputat, que acceptar, accidentalment, lloc en governaments amb una missió revolucionària concreta, definida, i precisament en moments de guerra civil, que després, abans d'acceptar els llocs, ha esdevingut d'independència.

A més—i això abans que tot—, quan hom crea un partit nou hi ha per endavant una obligació: crear una cosa nova. Qui ha creat quicòm de nou, en crear el Partit Sindicalista? Tot plegat ha estat un plaig monstruós.

Jo he sostingut, en més d'una ocasió, que si els anarcosindicalistes hem d'intervenir en política, no hem de fer-ho per mitjà de la C. N. T., que no ha perdut, encara, el seu contingut heterogeni; i he sostingut—representant un criteri personal, naturalment—que aquesta intervenció política, en tot cas, correspondria a les organitzacions específiques de l'anarquisme, perquè els anarco-sindicalistes no hem renunciat a res de l'anarquisme.

I l'anarquisme no té res a veure amb el Partit Sindicalista.

Ni aquest amb la C. N. T.

J. PEIRO

Testimonis presencials de les operacions, expliquen com les forces del Poble, amb un entusiasme i empenya incoercibles, s'empararen de Belchite

Belchite, 7. — Testimonis presencials de la lluita sostinguda per a la conquesta d'aquest poble, han explicat de la següent manera el fet:

Un cop conquistades les situacions que dominen la població i en las quals els facciosos havien muntat perfectament la defensa de Belchite, amb perfectes atinçaments dotats de passadissos subterranis i defenses de ciment, es va iniciar l'assalt a les primeres cases de la població.

La guarnició estava composta de 3.000 homes de la guàrdia civil, re-

quetés, falangistes i soldats de reemplaçament.

Les unitats lleials que el comandament va creure convenient, restaren assetjant Belchite i, pam a pam, amb heroisme que nosaltres hem comprovat personalment, anaren abatent les defenses exteriors de la població i llançaren aquesta en un cercle de foc.

El comandament del nostre exercit començà a la rendició, però no fou atès. Hom pregué les forces assetjades de deixar sortir la població civil abans de començar l'assalt, però la resposta

fou una nova negativa; i així, esgotats els mitjans de persuasió, hom portà a terme l'atac definitiu, el qual culminà el divendres amb l'entrada de les nostres forces a la població, després de vèncer la resistència que els era oposada des de l'estació, la plaça de braus i la porta de Goya.

Les forces d'assalt conqueriren el Seminari i el Cementiri i els dos edificis situats a major altura. Fou aquesta, sens dubte, la tasca més fe-

(Segueix a la pàgina 2)

LES PIRATERIES A LA MEDITERRANIA

El petrolier britànic «Burlington», capturat pels rebels, ha començat d'ésser descarregat a Mallorca

Hom ignora si després de la «requisa» serà tornat als seus armadors

Londres, 7. — Oficialment es confirma que el vaixell petrolier «Burlington», d'unes 7.000 tones, que navegava de Batum a Espanya, amb càrrega completa de gasolina, ha estat capturat per un creuer rebel espanyol i conduït a Palma de Mallorca, on s'ha iniciat la seva descarrega a favor dels facciosos.

El Govern britànic ha cursat a Salamanca una enèrgica nota de protesta demanant la devolució del vaixell. — Cosmos.

ESPERANCES EN LA PROPERA CONFERENCIA DEL MEDITERRANI

Londres, 7. — Tota la premsa britànica d'aquest matí expressa les seves esperances en la pròxima Conferència del Mediterrani, i remarca repetidament que el principal objectiu

que es persegueix és el de «restablir la seguretat de la navegació al Mediterrani, amenaçada greument pels actes de pirateria». — Cosmos.

ALEXIS TOLSTOI DIU QUE ITALIA ESTA JUGANT AMB FOC

Moscou, 7. — L'escriptor Alexis Tolstoi, comentant la situació creada al Mediterrani pel torpedinament de vaixells mercants per «submarins desconeguts», ha declarat que Itàlia està jugant amb foc, i afegeix que si els torpedinaments continuen, «la Unió Soviètica respondrà en tal forma que Mussolini s'haurà de convenir que havia incorregut en un error en fer els seus càlculs sobre les reaccions que els seus actes de pirateria provocarien a la U. R. S. S.» — Cosmos.

L'ARTILLERIA DEL POBLE CAUSA NOMBRES BAIXES A L'ENEMIC EN EL SECTOR DE VALSEQUILLO, AL FRONT D'ANDALUSIA

Valsequillo, 7. — A les dues d'aquesta matinada, les nostres bateries han continuat castigant duríssimament l'enemic, durant tres hores.

La metralla dels nostres canons ha causat gran nombre de baixes a les files faccioses.

Els rebels han contestat al nostre foc amb veritable furia.

A les cinc de la matinada ha acabat el combat. Les posicions es mantenen en el lloc en què es trobaven.

Durant el matí, l'aviació enemiga ha volat repetides vegades sobre les

nostres files i pobles de la reraguarda. Primer ho han fet tres trimotors, i després, sis, acompanyats d'un nombre superior d'aparells de caça. L'aviació enemiga ha llançat bastant de bombes, i ha disparat les seves metralladores, però sense causar baixes.

El camió de propaganda del comissari de Guerra realista, totes aquestes nits, una ètica tasca entre els soldats que combaten a les files rebels. — Febus.

EL'S JOVES S'ENTENEN

A la fi, després de nou mesos d'esforços, ha esdevingut realitat l'Aliança de la Joventut Antifeixista. És un gran pas, certament, vers el camí de la victòria. Felicitem-los i felicitem-nos-en.

La joventut antifeixista, que ha jugat un paper de primer ordre en la causa del Poble, ara podrà parlar a bastament com, unida sense diferències ideològiques, esdevé el suport més eficient per a l'enfermament del feixisme internacional.

Remarquem del Pacte que dona base a l'Aliança de la Joventut Antifeixista, com a prova de bon sentit polític i revolucionari, les paraules dels apartats «La Joventut i la Revolució» i «Consideracions Generals», respectivament:

«A aquest fi proposen que, en la indústria de guerra es vagi a la creació d'un Consell Nacional d'Armament i Munició, constituït per les representacions de les Centrals Sindicals C. N. T. i U. G. T., sota la direcció del Govern.»

«Com a principi moral, l'Aliança de la Joventut Antifeixista farà ús de la bel·lilitat i combatrà noblement el llenguatge grogler i agressiu, la calúmia i tot altre element de discòrdia, tant en els fronts com a la reraguarda, que tendeix a afèblir la unitat de les forces antifeixistes.»

Evidentment, aquestes paraules que acabem de transcriure són un espill on la gent gran de l'antifeixisme ens hem de veure amb la cara un sic enrojolada. I no d'alguna, precisament.

ES PARLA AMB INSISTENCIA D'UN APROPAMENT AMISTOS ENTRE XINA I JAPÓ

L'anunciat bloqueig de les costes de la Xina entra en un període d'efectivitat per banda dels japonesos

Tòkió, 7. — Els periòdics japonesos recullen una informació l'origen de la qual no citen, en la qual es parla de la proximitat d'un acord polític i militar entre Xina i el Japó.

Un portaveu oficial del ministeri japonès de Relacions Exteriors, referint-se a aquesta informació, ha afirmat que no es tracta de cap utopia sinó de quelcom més que possible. Ha afegit que tots els homes responsables del Japó veurien amb gran satisfacció un canvi d'actitud per

part de Xina, en esguard del Japó. — Cosmos.

Tòkió, 7. — El «Asahi» i altres periòdics publiquen informacions de caràcter inspirat, relatives al rumor que circula intensament pel Japó segons el qual s'estat assentant «les bases per a l'establiment de fortes corrents d'amistat entre Xina i el Japó. El periòdic arriba a dir que «es molt possible que es firmi pròximament

un Pacte militar de mútua assistència entre Xina i el Japó».

Als cercles oficials segueixen observant la major reserva sobre el particular.

Les declaracions fetes sobre el particular pel portaveu del Ministeri de Relacions Exteriors, admetent la possibilitat de l'acord sino-nipó, les insereixen els periòdics amb grans titulars. — Cosmos.

EL GOVERN DE NANQUIN ESTA CONFORME A DESMILITARITZAR LA ZONA DE PU-TUNG A LA REGIO DE XANG-HAI

Nanquin, 7. — S'informa que el Govern nacional xinès ha contestat a la proposta-peticció de les Potències perquè la zona de guerra sigui allunyada de la regió de Xang-Hai. El Govern de Nankin es mostra dispo-

(Segueix a la pàgina 2)

TESTIMONIS PRESENCIALS DE LES OPERACIONS...

(Ve de la primera pàgina)

xuga d'aquesta lluita. Seguidament s'ataca l'enemic que es defensava als carrers; però l'atac no es portà a cap de front, començant a disparar i a trinxeres, amb que per a evitar en el que fos possible, es vessament de sang, es travessaren cases senceres, per a així atacar els rebels pel flanc o per darrera.

Els feixistes, en veure's perduts, assassinaren sense pietat tots els elements civils que es resistien a replegar-se amb ells vers els edificis oficials.

El coronel Sanmartín intentà recórrer-se a un capità de cavalleria de Saragossa, anomenat Santapau, el destí d'ell és fer càrrec del comandament.

Santapau, senyoret del poble de Lelux, fill d'un general, es tancà amb quatre-cents homes a la catedral, i d'altres elements feren el mateix a l'Ajuntament, a la Comandància i a l'hospital.

El comandament feixista intentà defensar Belchite per l'aire. Trenta-tres bombarders portà a cap l'aviació negra contra les files feixistes, un cop iniciat l'atac; però tot fou inútil i sols aconseguí destruir el poble i matar la població civil.

Els feixistes volgueren proveir als atipats per l'aire. I també fracassaren.

L'últim bombardeig de l'aviació feixista es registrà diumenge passat; però res no aconseguiren. Ni siquerra pogueren evitar que el general Pozas estigués tota la tarda del diumenge a Belchite, adoptant, personalment, mesures oportunes i eficaces.

Es podia haver acabat amb els reduïts feixistes en un par d'hores. Però eren moltes les dones i nens que els rebels s'emportaren.

El comandant d'una brigada aconseguí rescatar deu nens que estaven en un subterrani. Doncs bé: quan els nostres soldats sortien amb els nens, des de la catedral es llança contra les criatures una veritable pluja de bombes de mà.

En la nit del diumenge fugí Santapau amb 40 feixistes més; i al dia següent tots els reduïts estaven al nostre poder.

A les deu del matí d'ahir les brigades de recuperació havien recollit 10 canons, 14 morters, una enorme quantitat de caixes de bombes de mà, metralladores, fusells i cartutxeria de fabricació alemanya.

En l'assetjament dels edificis públics han tingut els feixistes més de 1.000 morts i nombrosos ferits, els quals es trobaven materialment amuntegats a l'hospital, i que la nostra Sanitat començà d'evacuar immediatament.

Les brigades de desinfecció i sanejament començaren amb tota urgència llur tasca, la qual, donades les condicions en què ha quedat el cas urbà de Belchite, serà penosa i llarga.

Rom procedeix a la classificació de presoners, els quals s'ajunen alguns centenars, de material i de queviures, així com del bestiar, el nombre de caps del qual puja a uns 2.000, per ara.

A mig matí eren més de sis-cents els presoners militars fets després de l'ocupació militar de Belchite. La majoria d'aquests confirmaren el terror imposat per Santapau.

Els evacuats de la població civil són portats a la reraguarda aragonesa, on són atesos pel governador general d'Aragó, el qual va estar el diumenge, també, a Belchite, per tal d'estudiar i resoldre els problemes que planteja en l'ordre governatiu l'ocupació. — F. bus.

Generalitat

LES GESTIONS QUE HA REALITZAT A VALÈNCIA EL CONSELLER DE PROVEIMENTS, SERRA PAMIES

Com ja era de preveure, la reunió del Consell executiu va acabar tard. Començà a les sis de la tarda i va acabar a un quart d'onze de la nit.

La reunió del Consell havia desvetllat un gran interès. El conseller de Proveïments, Serra Pamies, havia de comunicar al Consell si haurien reeixit o no les gestions realitzades a València.

De seguida que va aparèixer el company Serra Pamies, els periodistes el van voltar. Tot l'interès de la reunió estava concentrat en ell. Digué el conseller que la qüestió dels proveïments no es pot resoldre d'una manera fulminant i absoluta. Atò és cert. Els ciutadans que creuen que en un dia o en una setmana pot ésser resolt un problema de tanta envergadura, han d'haver davallat d'un altre planete. A la Terra, les coses van més a poc a poc. No pot ésser resolt d'una manera absoluta, perquè ens mancaria el factor díger. En aquests moments cal estar atentament a moltes atencions.

Arribaren a Barcelona 15.000 tones de blat, però mentre arriben caldrà reduir la ració de pa. És un petit sacrifici que haurém d'acceptar amb resignació.

Es ja un fet la concessió d'un crèdit de 18 a 20 milions de francs per adquirir articles de primera necessitat. Barcelona no esdevindrà un paradís, com voldrien els qui no es recorden que al front hi ha milers de germans que lluiten perquè no ens sigui arrabassada la llibertat; però no mancaran els articles més necessaris.

La gent implista creu que establint taxes per a cada article, ja estarien resolt tots els problemes. El que cal combatre aferrissadament és l'especulador. En totes les guerres hi ha una sèrie d'individus que aconseguen enriquir-se explotant el pobre consumidor. Els especuladors realitzen negocis invertejants.

El company Serra Pamies digué als periodistes que a València s'havia venut un conill al preu exorbitant de 35 pessetes. Deuria ésser un conill que deia "papá" i "mamá", com les nines de preu.

Probem un encert que el Govern de la República sigui l'encarregat de subministrar queviures al front. D'aquesta manera, la ciutat estarà més ben proveïda.

Cal seguir mantenint la supressió dels menús de luxe. No és just que els ciutadans facin sacrificis i que els privilegiats paguin trobar als hotels i restaurants el que no trobarien a casa. A Barcelona i en totes les grans capitals s'han llançat molts de diners inútilment.

El conseller de Proveïments va acabar la conversa amb els periodistes planyent-se de l'egoisme dels qui no volen dependre's del blat que pos-

seixen, perquè voldrien vendre'l a preus més elevats.

No esperem grans coses d'un Poble egoista. No serem dignes d'obtenir la victòria que tots desitgem, fins que supiguem treballar i sacrificar-nos en profit de la col·lectivitat.

J. VERAX

EL PRESIDENT HA PASSAT EL MATÍ A LA RESIDÈNCIA

Aquest matí, el President Companys no ha estat al seu despatx oficial. A la Residència ha rebut la visita del diputat Casademont i la del jutge especial, Rodríguez Dranguet.

ELS DECRETES APROVATS EN LA REUNIO DEL CONSELL CELEBRADA AHIR AL VESPRE

Governació i Assistència Social. — Decret que autoritza el conseller de Governació i Assistència Social per a habilitar la consignació que figura a la partida 334, subpartida 39 del vigent Pressupost per a pagar els havers d'un zelador d'Obres.

Finances. — Decret que concedeix diferents crèdits als Departaments de Presidència, Governació i Obres Públiques.

Decret relatiu a la creació de la Comissaria General d'Hisendes Municipals.

Decrets que autoritzen les cartes financeres dels Ajuntaments de Cervera i Figueras.

Justícia. — Decret que nomena Magistrat d'Audiència, amb destinació a la Territorial de Barcelona, Carles Gerard i Ottenwaelder.

Decret que nomena Magistrat d'Audiència, amb destinació a la Territorial de Barcelona, Ernest Coc i Juré, el qual exercirà en comissió el càrrec de jutge de 1.ª Instància i Instrucció del Jutjat núm. 11 de Barcelona.

Decret que disposa que els agutzils dels Jutjats Populars locals s'anomenin "Agents judicials de Catalunya".

Cultura. — Decret que restableix el règim de Patronat a la Universitat de Barcelona.

Decret que ratifica la designació dels representants de la Generalitat al Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Decret que fixa les normes per al nomenament dels mestres interins de les Escoles d'Ensenyament Primari de la Generalitat de Catalunya.

Decret que aprova el Pla d'Ensenyament de l'Escola del Treball de Barcelona.

Decret que amplia l'Escola de Pre-aprenentatge i aprova els pressupostos per al seu manteniment i habilitació.

Decret que accepta l'aferriment de l'Ajuntament de Figueras de convertir l'Escola d'Arts i Oficis en Escola de Formació Professional de la Generalitat i n'aprova el pla d'estudi i el Pressupost anual de despeses.

Decret sobre creació d'Escoles d'Ensenyament primari a Mataró.

Decret que declara oficial, als efectes de relació cultural i pedagògica, la Federació d'Associacions d'Alumnes i Ex-alumnes de les Escoles del Treball de Catalunya.

Proveïments. — Decret que accepta la dimissió d'Antoni Bertran i Suria del càrrec de director general de Proveïments.

Decret que nomena director general de Proveïments Miquel Mestre Avifó.

Treball i Obres Públiques. — Decret que autoritza el conseller de Treball i Obres Públiques per a concertar directament l'adquisició de 800 tones d'açafat.

Decret que apropra les obres del camí veïnal de Cardona a Hostal del Boix, per incompliment de contracte.

ES INTERVINGUDA L'EMPRESA LLETERA DE LA VALL D'ARAN

El Departament d'Agricultura pública una ordre per la qual és intervinguda per aquell Departament l'empresa Industrial Llitera de la Vall d'Aran, radicada a Les.

El conseller de Governació diu que el Govern de Catalunya es mostrarà inflexible amb els qui, en aquests moments, es lliuren a certes expansions de caire feixista i amb els qui fan derrotisme

Aquest migdia, el conseller de Governació, Antoni M. Sbert, ha rebut els periodistes, als quals ha fet les següents manifestacions:

«Amb motiu de la revifalla de certes expansions de caire feixista, he pres algunes mesures que no han arribat encara on han d'arribar; però han tingut ja lloc diverses detencions. Com sempre que es practiquen detencions, arriben al meu Departament diverses reclamacions relacionades amb els detinguts. El conseller de Governació té interès a que els qui creuen que la normalització de la reraguarda permet certs actes de fet són una contrarevolució,

siguin obligats a reconèixer que tenen un trist concepte de l'autoritat i de la guerra.

Per tant, el Govern de Catalunya està disposat a mostrar-se inflexible amb tots els qui s'aprofiten de les dificultats que existeixen en un país que es troba en guerra, per a fer derrotisme i lliurar-se a certes expansions davant les víctimes de l'Exèrcit Popular.

Es així el que els fa sortir de plàgura. No cal, però, confondre aquesta política i les mesures d'Ordre Públic que comporta, amb les responsabilitats d'altres mesures que, contra la voluntat del Govern de Catalunya i en circumstàncies prou conegudes, no hem pogut nosaltres dirigir ni evitar.

La direcció del Servei de Policia i Seguretat ja té, com ja és sabut, el Govern de la República, i per aquest motiu, en molts casos, no m'és possible d'atendre com jo desitjaria les reclamacions que són adreçades a aquest Departament, malgrat que en alguns casos facin referència a persones que mereixen la nostra consideració.

El conseller s'ha acomiadat dels periodistes, i no ha fet cap més declaració.

VISTES SUSPESSES

Els dos jutges que estaven assignats davant el Jurat de guàrdia per adhesió a la rebel·lió foren suspesos a causa de no comparèixer alguns jurats.

També fou suspesa la revisió de la causa contra Pau Miracle, per haver-hi renunciat el sentenciat, ja que el Tribunal Suprem l'ha indultat de la resta de la pena que li faltava complir.

TROBALLA DE DINERS I JOIES

Ha estat delinqüida i posada a disposició del Jutjat de guàrdia, Pilar Belmonte, que en un registre efectuat a casa seva, del carrer de Vilamari, se li trobaren 47.200 pessetes en metalle i joies per valor de 67.000.

INSTALLACIO D'UN NOU PREVENTORI

La Conselleria de Justícia ha obtingut la cessió d'un edifici adequat per a la instal·lació de la segona secció del Preventori de Barcelona, la qual serà destinada a estovar els presos antifeixistes, amb l'objecte d'evitar la promiscuïtat amb la resta dels detinguts.

GESTIONS PER HABILITAR EL CASTELL DE FIGUERES COM A PRESO

El director general de serveis correccionals, Taxis Marçà, i el secretari general de la sudista Direcció, Imbert, han estat a Lleida per a conferenciar amb el cap d'Estat Major, sobre la devotió al Departament de Justícia del Castell de Figueres, la part habilitada per a presó del qual està posada en funcionament molt aviat.

Taxis i Imbert han tornat molt satisfets del seu viatge, ja que l'èxit ha coronat l'alt gestió.

PROCESSATS ABSOLTS

Ha ocupat el banquet del Tribunal Popular número 2, Joan Cerdan Martine, acusat de la mort del seu company de treball Josep Serrano Cas-

troviejo, ococtreguda a les cotxeres dels autòmnibus, en una discussió entre el processat i la seva víctima.

El primer, per a defensar-se de l'agressió per part del seu contrincant, que ja tenia la pistola a la mà, disparà primer i el matà.

Les proves han estat tan favorables al processat, que el fiscal ha retirat l'acusació.

Al Tribunal Popular número 1 s'han vist tres causes per tinença il·lícita d'arma de foc.

La primera, contra Agustí Rodríguez González; la segona, contra Isidre Camps Subirats, i la tercera, contra Josep Tabuènia i Pere Garrido.

En les tres, el veredict del Jurat ha estat d'inculpabilitat, seguit de la corresponent absolució per part del Tribunal de Dret.

També en aquest Tribunal s'ha vist la causa per atemptat contra Miquel Pèrs Mariscal, el qual ha estat absolt pel Tribunal.

EL CADAVER D'UN MARINER

El Jutjat de guàrdia acudí a ordenar el trasllat del cadàver del mariner del vapor anglès "Cortes", William Davis, de 37 anys, que es trobà surant sobre el mar a la Porta de la Pau.

RATIFICACIO DE PRESO I PROCESSAMENT

El jutge d'instrucció de Vilafranca del Penedès ha ratificat la presó processament de Josep Maria Iberri, Josep Bartoll, Joan Esteve, Josep Moré i Ricard Portús.

A TRES ANYS D'INTERNAMENT

El Tribunal d'urgència número 2, ha dictat veredict de en la revisió de la causa seguida contra René Llans de Nubó, condemnat a vint anys de presó.

Fou revocat el veredict del Tribunal Popular condemnat a tres anys d'internament i accessories de capció de conducta per dos anys, amb la fiança de mil pessetes.

Badoglio ha caigut en desgràcia

Després del desastre de Guadajara, Mussolini envia el general Badoglio a Espanya per a estudiar la situació. Regressa Badoglio després de quinze dies i digué que convenia aplicar a Espanya la tècnica que tant d'èxit tingué a Abissínia: concentrar una gran massa d'artilleria i d'aeroplans sobre el lloc de conquesta, netejar la plaça de tota defensa i, finalment, enviar la infanteria a ocupar el terreny llenguat i deshabilitat; tàctica que sense dubte ha de resultar sempre que es lluiti contra qui no té milijans de defensa, però que fracassaria en una guerra europea o amb una potència armada. Mussolini, però, que prengué el comandament de les tropes a Espanya, però aquest ho refusà. Havia fet de botxí a Abissínia i no volia repetir la sort a Espanya. Aleshores Mussolini cridà a Martini, comandant general de l'Exèrcit, Badoglio va caure en desgràcia i no fou cridat a presenciar les maniobres a Sicília.

A la Vall d'Aosta és prohibit l'ús de la llengua francesa

París, 7. — Se sap que les autoritats feixistes d'Itàlia han prohibit l'ús de la llengua francesa a la regió fronterera de la Vall d'Aosta. Fins al 1936, la llengua francesa fou patrimoni dels habitants d'aquesta regió italiana, situada a la frontera de França.

Aquesta mesura ha causat gran agitació, per tal com la mateixa Constitució italiana havia reconegut l'ús de la llengua francesa a la Vall d'Aosta, fins al punt que en un dels seus paràgrafs permetia als diputats d'aquella regió fer llurs intervencions a la Cambra en francès. També les actes notariais i civils eren redactats en francès.

La tradició ha estat trencada bruscament. L'orgul imperialista de Mussolini ha obligat els habitants d'aquell país a usar la llengua italiana, descomentada en absolut per a molts d'ells, amb la qual cosa els ha creat un gran problema.

Amb aquest motiu, entre la població existeix un gran disgust, i molts es veuen obligats d'emigrar vers poblacions de l'interior de França.

Indalecio Prieto es possessiona, interinament, de la Presidència del Consell de ministres

València, 7. — D'acord amb els Decrets publicats a la "Gaceta", aquest migdia, s'han possessionat interinament de la Presidència del Consell, Indalecio Prieto; de la cartera d'Estat, Giner de los Rios, i de la de Finances, el ministre de Governació, Juli Zugazagotta. — P. bus.

Pobra Xina!

Xang-Hai, 7. — L'Agència Reuter anuncia que Xina ha decidit recórrer a la Societat de Nacions per tal de denunciar l'agressió del Japó.

Es parla amb insistència...

(Ve de la primera pàgina)

sat a desmilitaritzar la zona de Puntung a condició de que els vaixells de guerra japonesos també es retirin. La petició de desmilitarització de la regió de Xang-Hai ha estat curada a Xina i al Japó pels Governos de França, Anglaterra i els Estats Units.

El Japó encara no ha contestat. — Cosmos.

ELS NIPONS PORTEN A UN CAMP DE CONCENTRACIO ELS PERIODISTES XINESOS QUE CAUEN EN LLURS MANS

Xang-hai, 7. — El periòdic «China Press» declara que els japonesos han reclos en camps de concentració tots els periodistes xinesos que han caigut al seu poder. Ahir va córrer el rumor que tots els periodistes detinguts eren atusellats pels japonesos. — Cosmos.

ELS JAPONESOS POSEN EN PRÀCTICA L'ANUNCIAT BLOQUEIG DE LES COSTES XINESES

Hong-Kong, 7. — L'esquadra japonesa ha començat d'actuar energíca-

ment davant d'aquest port. Durant les darreres quaranta-vuit hores, els vaixells japonesos han controlat el carregament d'una dotzena de vaixells, han enfonsat un vaixell auxiliar de la marina de guerra xinesa i han capturat i conduït a Formosa dos vaixells xinesos del servei de duanes que portaven a bord fortes sumes.

«Els capitans dels vaixells estrangers han comunicat a les autoritats dels respectius països que no es troben disposats a sortir a alta mar sense plenes garanties de seguretat. — Cosmos.

SEGONS NOTICIES D'ORIGEN NIPÓ ELS JAPONESOS CONTINUEN AVANÇANT EN TOTS ELS SECTORS DEL FRONT DE XANG-HAI

Tòkió, 7. — Un portatven del Ministeri de la Guerra declara que per bé que lentament, prossegueix l'avancada dels japonesos en tots els sectors del front de Xang-hai en els quals s'inicià l'ofensiva nipona en la matineda de diilluns. No nega que un dels objectius de l'Alt Comandament nipó és de netejar de forces xineses tota la península de Wu-Sung, immediata a Xang-hai.

El ferrocarril de Xang-hai-Hankou ha quedat inutilitzat en diversos punts del seu recorregut degut als bombardeigs de l'aviació japonesa.

A Pao-Tsang, presa pels japonesos diumenge a la nit, es registra una violenta contraofensiva de les forces xineses. — Cosmos.

FRONTO NOVETATS
DEMA, DIMECRES
 Tarda, a les 4'30. — A pala
ROBERTO-QUINTANA II
 contra
AZPIOLEA-ARRIGORRIAOA I

Com viu d'esclavitzat el poble italià

El règim de terror s'accentua perquè Mussolini sap que el 90 per 100 dels italians són contraris a la seva política d'agressió a Espanya

Les notícies que arriben d'Itàlia — escriu "Giustizia e Libertà" — concorden en assenyalar el fet que la depressió moral del poble augmenta en proporció amb la depressió material que s'intensifica.

La nació no és res més que una fabrica de guerra. La crisi econòmica és enorme. Ho testimonien les mateixes xifres oficials del balanç comercial.

Però el règim s'esforça a ofegar els cims de protesta, folla del descontentament i de la misèria, sota el fragor de les armes i amb els himnes de notèria imperial.

Manobres militars per mar i per terra, dirigides per Mussolini, qui s'encarrega d'accentuar el seu veritable significat, alhora que tracta d'ocultar-lo sota d'hipòcrites motius oficials i constructius.

Enemics, per cohesió lògica — col·lisió lògica feixista — nous grups a la minoria del terrorisme policíac. Detencions a centenars pertot arreu. Si algú parla de l'assassinat dels germans Rosselli, és amenaçat, quan no és objecte de les més dures represàlies.

Criticar el dictador o els seus sicaris, és atemptar contra la seguretat de l'Estat i ofendre els alta poders.

El Tribunal especial no té un moment de repòs.

Diàriament arriben a les illes nous desterrats.

En el terror del règim que per a vencer el mateix, imposa als seus súbdits un terror més gran.

Perquè Mussolini sap que el 90 per 100 dels italians són adversos a la seva

política d'agressió i invasió a Espanya.

Les coses han canviat des de l'època de l'agressió a Abissínia. Llavors Mussolini transformà, mitjançant un cop tàctic, el conflicte colonial en una guerra d'independència nacional. Berrelà la causa i l'efecte.

De la crisi — de la qual el feixisme era l'únic responsable — va fer-se la justificació de l'empresa.

En la repulsa de l'opinió mundial, en les sancions que en foren la conseqüència, va emparar-se per als seus fins. I les presentà com una alçada armada dels pobles insatisfets contra els drets de la Itàlia "proletària". La fàcil — i per a tothom prevista — especulació patriòtica, engallada per la passivitat i la incoherència de la Societat de Nacions, li serviren a la perfecció.

Avui, aquest procés de subversió de la lògica i de la política, ja no es fa.

Després de la desillusió que va seguir a la mitífica esperança suscitada per la conquesta de l'imperi, els italians es pregunten per quina raó han de morir en defensa de Franco. I la propaganda feixista no els contesta. Els motius en que aquella es recolza no són suficients per a convencè'ls. Res no els diu.

Fins després de la terrible derrota de Guadalajara, no feu saber Mussolini als seus súbdits, oficialment, que Itàlia no havia estat mai neutral, així és, que havia fet i feia una guerra, en la qual el poble s'havia con-

vertit, sense saber-ho, en l'instrument i la víctima.

Nomes aleshores, per evitar l'anor propi dels ciutadans, per a despertar l'ur desig de venjança, confessà l'existència de la guerra.

D'aleshores ençà els periòdics italians parlen de la defensa de la civilització. Però la civilització que defensen porta gasos asfixiants a l'Àfrica, bombardeja aeri a les poblacions inermes a Espanya; el punyal al bos de Bagnoles. I una civilització així no té força de persuasió moral. I l'argument de la propaganda mussoliniana apareix visible fins per a molta dels mateixos feixistes.

La veritat és que després de l'època exultant de la victòria d'Abissínia, el país mostra una inquietud hostil vers la intervenció mussoliniana a Espanya, amenaçador prelude de més vagues conflagracions.

El sentiment del poble italià vers l'Espanya Republicana es palesa en les subscripcions que s'organitzen entre els obrers; en els escrits que apareixen a les parets dels edificis de moltes ciutats i a les valentes fugues dels autèntics voluntaris d'Itàlia, que van al front de la Llibertat.

El poble italià ha anat amb orgull i seguiment amb ànsia creixent, a la gesta dels combatents antifeixistes, des d'Oca fins a Madrid.

Rosselli tenia raó en dir que l'antifeixisme en armes a les banderes republicanes constituïa l'avantguarda de l'exèrcit revolucionari destinat a operar a Itàlia.

Els fermentos d'esperança i els propòsits creats a Itàlia pels combatents antifeixistes, continuen desenvolupant-se a despatx de l'Obras i del Tribunal especial; la sang dels nostres enigats, des de Monte Pelado a Brucet, és una llavor fecunda. La Itàlia del poble desitja la victòria dels republicans mentre que Mussolini té tremura de la victòria de Franco per a la seva pròpia salvació.

En aquest contrast de sentiments i d'interessos entre el règim i el país, es pot adivinar avui la situació italiana.

El sistema feixista obeeix les seves pròpies lleis; justifica una guerra per a preparar-ne una altra.

El «Duce» està obligat a parlar de pau, tot justament quan la resonar el rumor de la guerra en la Península Ibèrica.

Terrorisme policíac i intensificació de propòsits guerrers, són tota una cosa.

Heus ara per què la lluita contra el feixisme s'identifica amb la lluita contra la guerra, de la qual el feixisme fa el perill més immediat i gran.

Mentre el feixisme, embolicat en la diàfana inmensa del seu sistema, es troba a punt de llançar el país a l'aventura final, unim-nos en una voluntat ofensiva. Donem una mà al poble italià enemic de la servitud i de la guerra, per a potenciar, amb la propaganda i amb l'exemple de les iniciatives audacoses, l'energia i la capacitat de lluita que, sota una aparent placidesa, viu a Itàlia.

NOTA DEL FISCAL GENERAL DE LA REPUBLICA

València, 7. — El fiscal general de la República ha facilitat una nota en la qual, després de fer referència a les disposicions dictades pel president del Consell i el Ministeri de Finances i Economia per a regular el proveïment i el subministrament dels articles de primera necessitat, diu que serien suficients els desigs del Govern encaminats a tallar els abusos produïts per la immotivada elevació de preus, si les autoritats de tota mena no prestessin la deguda cooperació exigint el més exacte compliment de les ordres dictades.

El Govern estableix la llei de circulació dels articles de primera necessitat i declara actes d'hostilitat contra la República dels alteracions dels preus de l'exa màxima, de les compres i vendes dels preus fixats, les ocultacions o acaparaments dels esmentats articles, les irregularitats que es cometes en l'ur pes i qualitat, l'incumpliment de les normes de racionament o distribució, efectuar operacions comercials intercanviant uns productes per altres en lloc d'emprar

el signe monetari i cometre qualsevol altra irregularitat.

Per tal que aquestes normes — afegeix — emanades del Poder públic, tinguin la deguda eficàcia, recomana als Italsos el més exacte compliment, procurant la més ràpida tramitació dels processos que s'incoïn i que es coordinin amb la tramitació que portin els expedients dels Jurats d'Urgència, per tal que la transgressió comença sigui degudament sancionada.

Els fiscals, també hauran de tenir cura que es compleixi el que es prevé en el paràgraf segon, article quart, del Decret del 27 d'agost, oposant-se que sigui concedida per a aquesta delictes la llibertat provisional ni la atenuada als presumptes responsables, i també que una vegada condemnats, se'ls apliquin els beneficis de suspensió de condemna.

Per últim sollicita la tramissió mensual d'un estudi comparatiu amb el nombre d'assumptes jutjats, instructors, noms dels responsables i infraccio que han comès, i també les resolucions que recaiguin.

NOUS DETALLS SOBRE EL FRACASSAT COM- PLOT CONTRA EL PRESIDENT I EL GOVERN ARGENTI

Buenos Aires, 7. — Es coneixen detalls del complot descobert per la policia, el qual era tramàt contra la vida del President Justo i segons sembla, també contra les vides de tots els membres del Govern. Entre els detinguts figura un pilot aviador, al qual, segons sembla, hom encarrega la principal responsabilitat del complot, car tota tota els indicis l'acusen d'haver rebut l'encàrrec d'executar un atemptat seri contra el general Justo.

La policia té la seguretat que solament ha pogut detenir alguns dels complicats, car hom suposa que el complot és de gran importància, i no es tracta únicament d'un atemptat aïllat, sinó d'una serie d'atemptats que havien de servir de preparació a un vast moviment revolucionari.

Segons referències oficials, el complot incloïa el bombardeig seri simultani d'alguns edificis oficials, com casernes, comissaria de policia i, principalment, els Ministeris.

Als cercles de l'oposició hom insinua que es tracta d'una fantasia tramada per la policia per tal de justificar una represió.

Alguns periòdics asseguren, al contrari, que el complot revolucionari existeix, així com una Junta revolucionària amb autoritat a tot el país. Aquesta periòdics afegeixen que el complot descobert suposa tan sols una petita fase del projectat moviment subversiu tramàt contra el Govern actual per un conglomerat d'aïllats a diferents partits polítics.

Fins ara hom no sap que hagin estat practicades detencions de complicats a l'interior del país. — Cosmos.

Disposicions de la "Gaceta"

València, 7. — La "Gaceta" publica, entre d'altres, les següents disposicions:

Presidència. — Decret disposant que s'encarreguen de la Presidència del Consell, del Ministeri d'Estat i del Ministeri de Finances, mentre duri l'absència dels titulars, Indalecio Prieto, Bernard Giner de los Rios i Juli Zugazagoitia.

DEFENSA NACIONAL. — Ordre delegant en el sots-secretari d'Armaments les funcions d'organització i aprovació de les despeses referents al seu departament que no excedeixin de 500.000 pessetes.

Delegant la signatura en els sots-secretaris de l'Exèrcit de Terra, Marina, Aviació i Armament per tal d'autoritzar els serveis automobilístics que siguin necessaris en llurs respectius departaments.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANITAT. — Disposant que s'obri matrícula per un període que comprendrà des del dia 10 fins al 30 del corrent en les Escoles normals del territori lleial a la República. — Febus.

L'EXERCIT DEL POBLE A BELCHITE

La brillant acció de les nostres forces ha donat ocasió, un cop més, que es palesessin els criminals instints dels feixistes

Belchite, 7. — Continuen els treballs de reconeixement en aquesta població. Ahir foren capturats prop de 200 presoners, i ha cessat la tasca d'algunes espases que de tant en tant i amb gens d'eficàcia seguien hostilitzant.

Com a detall de l'instint criminal que guia els feixistes, hom relata el següent: Els qui es retiraren a la catedral s'emportaren llurs famílies i d'altres persones de la població civil, sense dubte fonamentant-se en els sentiments d'humanitat dels nostres soldats, que contrasten d'una manera categòrica amb els rebels. Quan començà el foc de canó i metralladora contra els feixistes d'aquest reducte, els infants i les dones que hi havia a l'interior començaren a plorar i lamentar-se a grans crits. Això detingué, naturalment, els soldats del Poble, els quals pararen el foc i intentaren d'apropar-se a l'edifici per tal d'emportar-se'n la població civil. Per mitja d'un altaveu, hom comunicà als rebels que tota resistència era inútil, i ella, com a tota contestació, engegaren les armes. Ni així aconseguiren que les tropes republicanes fessin us del mitjà més còmode per al cas: la dinamita.

Hi havia dones vells i pens; hi havia ferits i malalts que estaven al marge de la lluita, els quals volien lluitar amb aquell infern que era la catedral. Els nostres soldats jeren foc cap els llocs on concretament s'adversava l'agressió feixista. De sobte, d'un d'aquells llocs sortí una dona amb un nen als braços. Cessà el foc.

Més tard, i a causa dels efectes del càstig de l'artilleria, castig infligit a l'esmentat edifici no hi havia sinó feixistes, dos falangistes es llançaren daltabaix d'una finestra. Com que es feia de nit i en aquest lloc solament es sentien crits de dones i plors de criatures, alguns soldats entraren a l'edifici, on el quadre de terror i de mort era horrible. Arreconats, gairebé en un pilot informe, hi havia gran nombre de persones, i com que el perill era imminent, aquestes persones foren salvades pels nostres soldats. Les criatures, preses d'un terror enorme, s'agafaven al cos i a les cames dels soldats republicans, i gairebé els impossibilitaven, involuntàriament, de complir llur tasca. Finalment foren trets d'allí. Tot això fou realitzat sola el foc, que ja començava a agafar a l'església, i sota l'intens troteig dels fusells i les pistoles feixistes, que així pagaven la humanitat valentia de l'Exèrcit Popular. — Febus.

UN GEST COMMOVEDOR

Belchite, 7. — Hom conta la següent anècdota: Abans d'ahir al matí, un minyo reconegut entre els presoners l'assassinat del seu pare. No se sap com arribà a les seves mans una pistola. Tot seguit, el minyo esmentat avançà vers el suposat assassí, i quan hom creia que anava a engegar contra l'assassinat del seu pare, llançà l'arma dient: "No, no m'ha atrevit". — Febus.

L'ELECCIO DE COMPROMISSARIS PER A LA DESIGNACIO DE PRESIDENT DE LA REPUBLICA ARGENTINA, HA PROPORCIONAT UNA DIADA MOLT MOGUDA

Buenos Aires, 7. — Es coneixen les primeres xifres oficials sobre l'elecció de compromissaris per a l'elecció del President de la República, que se celebra diumenge passat.

A la capital obtingué la major, Alvear, amb uns 200.000 vots, contra 80.000 Ortiz.

A províncies, fou Ortiz qui obtingué la xifra més important, amb uns 900.000 vots contra 500.000 Alvear. Aquestes dades no són definitives.

La Policia ha recollit l'edició del diari "Critica", per les informacions que publicava sobre la jornada electoral del diumenge i la intromissió de les autoritats per a coaccionar el cos electoral. — Cosmos.

JORNADA MOGUDA I ACCIDENTADA

Buenos Aires, 7. — Han arribat notícies de províncies sobre el transcurs de la jornada electoral de diumenge passat que, segons aquestes informacions, resultà molt moguda. Hi hagueren bastants de morts i ferits.

A la província de Mendoza es on es produí una excitació més gran. Hi hagueren 3 morts i 12 ferits. Es practicaren 15 detencions.

La Policia registrà minuciosament l'estatge del Comitè Radical; hi trobà moltes bombes i algunes armes automàtiques. Hom té el convenciment que hi ha importància diposita d'armes que la Policia busca amb gran interès, però infructuosament. — Cosmos.

RESUM DE NOTICIES

Nova-York, 7. — El capità aviador romanès, Alexandre Papanu, prepara un iminent raid transatlàntic. Papanu es proposa cobrir, sense escala, el recorregut de Nova-York a Bucarest.

Si les condicions atmosfèriques són propícies, es proposa emprendre el seu raid el dia 20 de Factual, i en cas d'haver de fer una escala intermèdia, aterrarà a París.

Ciutat Mèxic, 7. — L'arquebisbe de Mèxic ha fet unes declaracions i manifestat que, excepte a l'Estat de Tabasco i algun altre, a la resta de Mèxic han millorat molt les relacions entre l'Església catòlica i l'Estat.

Londres, 7. — Segons una informació de Frenna, el president de l'Estat Llibre d'Irlanda, Edmund De Valera, es proposa deixar molt aviat el seu càrrec de president del Consell per a ocupar solament el de cap de l'Estat i erigir-se amo absoüt d'Irlanda.

Les comunicacions aèries entre Europa i l'Amèrica del Nord

Toronto (Canadà), 7. — L'hidroavió segant britànic "Cambría" de la "Imperial Airways", que resultà amb avaries en aquatitzar a Toronto, haurà de tornar-hi per espai de deu dies, mentre es reben d'Anglaterra les peces que calen per a la seva reparació.

El comandant de l'hidro ha declarat que, pràcticament, es troben ja resoltes totes les dificultats per a la inauguració del servei regular aeri entre Anglaterra i els Estats Units. Ha reconegut, però, que l'altre línia aèria Europa-Amèrica del Nord, servida per avions francesos i alemanys, donarà lloc a una dura competència que solament pot finir amb un acord. — Cosmos.

El cap del Govern ha marxat cap a Ginebra

València, 7. — Aquest matí ha sortit amb direcció a Ginebra el President del Consell, doctor Negreia, amb l'objecte d'assistir a la reunió de la Societat de Nacions. — Febus.

Detenció a Madrid d'elements enemics del règim

Madrid, 7. — La policia madrilenya ha continuat la seva activitat contra la cinquena columna i ha procedit a la detenció de Baltasar Martín Baquero, propietari d'una argenteria establerta a Almirante, 18, el qual oferia, després de diverses negociacions, determinades quantitats d'or i argent amb el fi de lluitar-les al camp de batalla per tal que l'enemic pogués efectuar els seus pagaments a l'estranger en aquells metalls.

Fou sorpresa l'operació en el moment que es feia l'aturament dels esmentats metalls.

Es procedí a un minuciós escorcoll que donà com a resultat la troballa de més de 150 quilos d'argent, objectes d'or, 154 grams d'or i diverses joies d'art i pedres precioses.

El detingut fou posat a la disposició del Tribunal corresponent, i els efectes incautats lliurats a la Caixa General de Reparacions.

També han estat detinguts: Pere Alvarez Rio, per amagar 33.665 pessetes en billetes, 74 monedes d'or i gran quantitat de joies; Angela Orozco Risgo, domiciliada al carrer de Don Juan de Austria, 10, per amagar un bon nombre de joies i 808 pessetes en argent; Isidre Argilla Morales, al qual s'ocupa al seu domicili, carrer de Barbà de Bragança, 3, 1.083 pessetes en argent; Magdalena González Lerma i Concepció Alex Diaz, domiciliades respectivament a Serrano, 41, i Fernando el Santo, 4, per agafellar argent i xavalla en gran quantitat.

Tots els detinguts han estat posats a disposició del Tribunal corresponent. — Febus.

Detalls sobre el tifó desfermat a Hong Kong

Hong-Kong, 6. — Van rebent-se detalls complementaris sobre el terrible abast del violent huracà que es desencadenà sobre Hong i la seva regió de terra i mar, el dijous i el divendres últims. Es calcula que el nombre de morts sobrepassa el centenar, i el de ferits s'eleva a uns 250. Les pèrdues materials són molt quantioses, sobretot en el mar, per haver-se perdut amb llurs tripulacions gran nombre d'embarcacions de gran i petit tonatge. Es confirma que el pessebot italià "Conte Verde" i el japonès "Asuma Maru" encallaren en esser llançats pel còlera contra la costa. No es veu que tinguin cap perjudici. — Cosmos.

Anglaterra podrà vèncer els seus actuals enemics (Alemanya, Itàlia i Japó), tan bon punt acabi el seu colossal rearmament

Un aplanador raid aeri dels alemanys sobre els dies, els tancs d'oli i els dipòsits de Londres i de Southampton, per a ferir el cor de l'Imperi. Un atac japonès sobre Hong-Kong, per a isoliar la llunyana extremitat de l'Est, de l'Imperi.

Per tal de prevenir qualsevol d'aquestes eventualitats, la Gran Bretanya es rearmava amb una rapidesa i energia colossals. Es veia que la possibilitat que totes succeïssin al mateix temps és més remota que alguna a la vegada, i els anglesos esperen que rearmant-se ara allunyan tot aquest quadre a les regions dels malsos a les quals pertanyen.

Encara que Alemanya és considerada com l'amenaça fonamental per a la Gran Bretanya, i és la veritable causa del rearmament britànic, amb tot fou Itàlia la que oferí l'actual cas. Anglaterra va sentir el moment que li produïa trametre la seva flota al Mediterrani i tropes per tal de protegir l'Egipte.

La tramesa de la flota afeblí tant la defensa de les seves costes, que li hauria estat difícil defensar-se de l'actual flota alemanya, tan petita, i aquesta es decantava a les hostilitats. Liddell Hart declara que, encara que l'exèrcit va trametre una sola divisió a Egipte, les divisions que restaren varen haver d'èsser desposseïdes dels seus equips per tal de poder posar la divisió tramesa en estat efectiu de combatre. L'exèrcit va trametre tots els seus tancs, els quals solament arribaven a la quantitat de cent.

Ara, la Gran Bretanya ha resolt fer-se capaç d'afrontar un atac combinat d'Alemanya i Itàlia, si bé no creu que aquestes dues nacions seguisin casent aliades quan arribi aquesta hora. Les forces d'Itàlia són considerables.

Hom suposa que el seu Exèrcit, en peu de guerra, és d'1.000.000 d'homes, i, a més, Mussolini declara que té una reserva de 7.000.000 d'homes. Però el que cal que atengui Anglaterra és el poder naval i aeri d'Itàlia.

Per ara té prop de 400.000 tones, o sia una tercera part de la de la Gran Bretanya, i està construint 122.000 tones, mentre que les construccions de la Gran Bretanya assoleixen la xifra de 562.000 tones. Però aquesta no és la manera de jutjar el poder naval d'Itàlia, que és, principalment, de defensa. Recentment acaba d'anunciar que enguany seran llurats 20 nous submarins, amb els quals tindrà 108 vaixells submarins, o sigui la flota més gran del Món.

El que això significa es pot col·legir pel fet que els alemanys, en el període culminant de llur campanya submarina, la qual quasi portà a Anglaterra la fam i la derrota, no tenia sinó 100 submarins. A més dels 108 submarins, Itàlia ha especialitzat un nou tipus de torpede-llanxa, que porta dos torpedes cada un i que és capaç de marxar a una velocitat de 50 o 60 milles per hora.

Finalment, té un flota aèria declarada oficialment amb un nombre de 2.000 aparells de primera classe. És reconeguda la seva qualitat. Una altra especialitat de les forces italianes són els torpedes-aeroplans, que són molt més perillosos per als vaixells que les bombes.

A la Mediterrània, degut a la seva estretor, són de molt efecte els submarins. Liddell Hart declara que un submarí sol fou capaç d'immobilitzar un total de 500.000 tones d'embarcacions en aquesta mar.

També degut a la seva estretor, quasi tota l'extensió de la Mediterrània es troba dintre de l'abast dels aeroplans de guerra. Els grans avions de bombarders italians cobren una distància de 400 a 500 milles, ço que és suficient per a dominar les tres quartes parts de la ruta mediterrània.

Aquests perills han augmentat ara amb els successos d'Espanya. Si Alemanya i Itàlia aconseguïssin punts estratègics a Espanya, Gibraltar arribaria a ésser inútil per a la Gran Bretanya, mentre que la possessió de les Illes Balears com a base aèria i submarina per als italians estendria el seu poder fins a la quarta part de la Mediterrània i així amenaçaria en tota la seva extensió. Un submarí de guarda a les Canàries amenaçaria també els vaixells anglesos, desviats de la Mediterrània per la ruta a l'Est al voltant de l'Àfrica.

Es la primera vegada des de la batalla de Trafalgar, que la Gran Bretanya es troba davant la possibilitat que li ha de costar feina dominar el Mediterrani. Amb tot, és una bona indicació de la renovació del seu esperit, el que es prepara

amb entusiasme a lluitar contra qualsevol eventualitat. Malta, la seva principal base naval al Mediterrani, està tan prop d'Itàlia que, durant el conflicte abissini, Anglaterra mobilitzà la seva flota cap Alexandria. Després d'haver-se calmat la inquietud, s'exposaren moltes raons per a traslladar la base permanent a un altre lloc més lluny dels bombardejadors italians, tal com Nipre, Haifa o Alexandria. Finalment fou decidit romandre a Malta, principalment per a demostrar que la Gran Bretanya no estava espantada.

El Japó, la tercera Potència enemiga, és qui completa el problema de la defensa britànica. La Gran Bretanya tem que quan es trobi envoltada en disturbis a Europa, aleshores el Japó ho aprofitarà per a donar el cop.

Hom creu que el Japó encara pensa seguir el que s'exposà al seu famós "Tanaka Memorandum", per la qual cosa faria de tot l'Est un Imperi, és a dir, amb el de la Gran Bretanya. En això, Anglaterra hi perd molt. Solament a la Xina té invertida la quantitat de 1.189.000.000 de dòlars, mentre el Japó n'hi té 1.137.000.000 de dòlars

i els Estats Units 240.000.000 de dòlars.

La possessió britànica de Hong-Kong és, per a l'Imperi, el que eren les Filipines per als Estats Units. Així com els filipins estaven contra un atac japonès, així també és Hong-Kong davant Tòkió. Però Anglaterra no pot fer com els Estats Units, no pot tornar Hong-Kong als xinesos. Per raó de prestigi imperial, la qual cosa no és sentimental, sinó de fonamental importància per a la conservació d'un imperi que governa centenars de milions de nadius. Anglaterra no pot donar un exemple de

tal delimitat. Està obligada a conservar Hong-Kong, encara que aquest fet constitueixi un perill militar al llunyà Orient, afegit a qualsevol eventualitat europea.

Per les mateixes raons cregué necessari conservar Malta, malgrat l'amenaça italiana. Ara que la Gran Bretanya s'ha determinat a enfrontar-se als seus enemics es prepara per a lluitar amb tots els recursos. Al fons del seu cor té esperances que els Estats Units l'ajudi si l'ataquessin per tres costats al mateix temps, o bé per dos.

EL CONSELL DE LA GENERALITAT

SERAN RESOLTES LES NECESSITATS MES PEREMPTORIES

EL CONSELLER DE PROVEIMENTS DIU QUE DINTRE D'UN MES S'HAURA ATES EL SUBMINISTRAMENT DELS ARTICLES MES INDISPENSABLES.

Creació d'un servei únic de restaurant

Com s'havia dit, la reunió del Consell de la Generalitat suspesa la setmana passada, se celebrà ahir a les sis de la tarda. Hi assistiren tots els consellers i fou presidit per Lluís Companys.

El Govern estigué reunit fins a les deu de la nit, i els consellers, excepte el de Proveïments, manifestaren, en sortir, que el secretari del Consell els facilitaria la referència oficial, i que el conseller de Proveïments els parlaria també de les qüestions del seu Departament que havien ocupat la major part de la reunió.

El secretari del Consell Antoni M. Sbert, a dos quarts d'onze de la nit, facilità als reporters la següent referència verbal del Consell:

"El Consell ha conegut l'informe de les gestions del conseller de Proveïments que, per encàrrec del Govern de la Generalitat, ha realitzat a València prop del Govern de la República. El resultat d'aquestes gestions permetrà de moment resoldre les necessitats més peremptories i enfrontar-nos amb les successives més immediates, per la qual cosa serà necessari establir una continua relació que coordini les facultats del Govern de la Generalitat amb les que depenen dels organismes del Govern de la República, a mans dels quals estan les possibilitats de la importació i distribució dels articles bàsics que manquen a Catalunya.

Cal tenir en compte les circumstàncies generals de l'Economia del país i de la guerra en aquests moments que és la primera i fonamental ocupació, a la qual tots hem de dedicar els nostres esforços. El Consell ha vist amb gust el zel que el conseller de Proveïments ha posat en la seva comissió i espera que en el successiu podran resoldre's altres problemes plantejats.

A continuació, el Consell ha aprovat un Decret, admetent la dimissió del director general de Proveïments, Bertran, i ha nomenat a Meares.

Entre altres Decrets, el Govern n'ha aprovat un reintegrant a la Universitat el règim de Patronat, les funcions del qual havien estat anul·lades des del mes de setembre de l'any passat, i que fins ara ha vingut exercint el Rector, en la qual dita el Govern de la Generalitat va creure que havia de dissoldre's un Patronat en el qual figuraven elements sospesos, llavors i ara, tan significats com els doctors Marañón i Américo Castro.

A continuació, el conseller de Governació ha informat ampliament de la situació de la vida municipal i altres problemes relacionats amb l'Ordre públic, en els quals, com se sap, el Govern de la Generalitat no té actualment les facultats de direcció dels serveis de Policia i Seguretat Interior. S'han aprovat també altres Decrets la relació dels quals facilitarà demà el Gabinet de Premsa."

Sbert, després de fer aquestes de-

claracions, s'acomiadà dels reporters per tal de marxar a entrevistar-se amb el ministre d'Estat, Josep Girall, que es troba a Barcelona.

Els informadors, a la sortida del Consell celebrat ahir, interrogaren el conseller de Proveïments, Serra Pàmies, el qual feu les següents manifestacions:

—He exposat als companys de Govern el resultat de les gestions oficials fetes a València en nom del Govern de la Generalitat sobre el problema global de proveïments. Tot i que el Govern de València passa dificultats, de moment s'ha fet un esforç i que citare, per exemple, que en lloc de 7.000 tones de blat que havien d'arribar de València ens en facilitaran 15.000. També s'ha concedit un crèdit a la Generalitat de 18 o 20.000.000 milions de francs per tal d'adquirir articles de primera necessitat, com són mongetes, cigrons, lentilles, bacallà i ous, o sigui tot allò indispensable i que no sigui superflu a les necessitats elementals, i al mateix temps no veure'n obligats a consumir les reserves de patata de Vic, que cal estalviar per a les necessitats futures.

Una qüestió més important és la solució donada a la qüestió de la intenció de l'Exèrcit de l'Est. Des d'aquest moment, l'Exèrcit de l'Est serà proveït per la Intendència Central, i Catalunya haurà únicament de subministrar aquells productes naturals de la regió. Aquest problema produïa un desequilibri i, de moment, en línies generals, és com un pedaç a la situació present, que quedarà resolta per alguna mesura, mentre el Govern de València posa en pràctica un pla general, en atenció que la política seguida fins ara en aquesta qüestió no era prou definida.

Es possible que passin encara alguns dies per resoldre-ho definitivament, per tal com en l'actualitat hi ha dificultats de transport, tant per ferrocarril com per carretera, que han prestat servei intens a l'ofensiva d'Aragó.

Del Ministeri d'Agricultura va sortir una comissió per tal de llurir una partida de blat a Catalunya d'unes 20.000 tones, i també depèn dels transports que aquest blat arribi immediatament a la nostra ciutat. De totes maneres, en un termini d'un mes haurém atès el subministrament dels articles més indispensables.

Per tota la setmana entrant en veurem obligats a reduir la ració de pa a Barcelona. Per no tornar al dia a dia i al dia no, en lloc de 400 grams, cada ciutadà en rebra 200 cada dia. Tinc demanat tres trens per portar blat a Barcelona i resoldre en tres dies i bona voluntat la situació.

Finalment, Serra Pàmies parlà als periodistes del pla en estudi entre l'Ajuntament i la Indústria Gastronòmica U. G. T.-C. N. T., a l'efecte de substituir els restaurants de luxe per altres de populars, on hi haurà un

servei únic de 3 a 350 pessetes per cobert. En algunes barrriades — va dir — avui ja han funcionat ja tres restaurants d'aquesta tipus, amb bon èxit, i segurament dintre de vuit dies hauran desaparegut tots els restaurants de luxe, o sigui tan aviat com la Conselleria de Proveïments pugui assegurar el proveïment de productes bàsics i alimenticios, que permetrà el funcionament i continuïtat d'aquests restaurants, que supleïxen els de luxe on únicament menjava aquell que tenia diners.

En acomiadar-se dels reporters, Serra Pàmies es lamentà de l'actitud retrada dels camperols quan es tracta de beacanviar els seus productes amb els de la ciutat, la qual cosa ve a empitjorar el problema del proveïment regular i dona peu a la pujada sistemàtica dels preus dels articles, ja que els revenedors i acaparadors poden actuar amb facilitat i sense el control dels organismes oficials.

A PARTIR D'AVUI UN NOU RACIONAMENT DE PA

La Conselleria de Proveïments ens

trameta per a la seva publicació la nota següent:

"Les dificultats que per diverses circumstàncies afecten els transports a la nostra ciutat, obliguen, transitoriament, al Departament de Proveïments de la Generalitat a reduir la distribució de farina al més indispensable, per tal d'assegurar l'elaboració del pa dintre el que les circumstàncies esmentades permetin. A aquest efecte, es fa arribar al públic consumidor que a partir d'avui dimarts, el racionament del pa per persona serà de 200 grams en lloc dels 400 que actualment són distribuïts en dies alternatius.

Malgrat i el nou sacrifici que aquesta restricció transitoria, en el consum suposa, el Departament de Proveïments espera que el públic de Barcelona, donant prova, una vegada més, del seu fervor antifeixista, es farà càrrec de les dificultats esmentades i col·laborarà a l'aplicació del nou racionament que s'assenyala, mentre tant es treballa per tal de normalitzar novament, en breu termini, la distribució de farina, a la nostra ciutat."

11 de Setembre

Totes les entitats polítiques i sindicals obreres que constitueixen les forces antifeixistes de Catalunya integren, enguany, la Comissió Organitzadora de l'Homenaje als Màrtirs del 1714.

Catalunya, com altres pobles, té els seus herois i els seus màrtirs que han deixat en la Història una estela de sang i de sacrifici per la defensa de la causa de la llibertat i de la dignitat humana.

Ningu, ni de dintre ni de fora de la nostra terra, no pot exigir-nos que oblidem els nostres morts gloriosos, patriotes il·lustres que, en els moments gravíssims de la vida del nostre Poble, oferien llur exemple de sacrifici i de valentia.

I entre aquestes figures augustes i simbòliques es destaca, no hi ha cap mena de dubte, la personalitat de Rafael de Casanova, darrer Conseller en Cap de Barcelona.

La Comissió Organitzadora de l'Homenaje als Màrtirs del 1714, presidida per l'honorable Unió Catalana, ha volgut donar a aquesta commemoració el màxim exemple d'estímul per a la nostra acció vers el futur i ha admes amb molta complaença en el si de la Comissió totes les forces polítiques i les dues grans sindicals obreres que constitueixen l'expressió dels sentiments i aspiracions dels catalans, avui tots en lluita oberta contra l'amenaça del criminal feixisme internacional capitanejat pel traïdor Franco, l'Aventurer Hitler i el sanguinari Mussolini.

A fi, doncs, d'organitzar els actes que commemorin la trista fi de la persona de les darreres llibertats de Catalunya, arrabassades l'any 1714 pel rei i malfactor Felip V, la Comissió Organitzadora ha quedat definitivament integrada pels següents organismes:

Presidència, Unió Catalana; Secretariat, C. A. D. C. I.; tresorer, E. R. de C.; comptador, Acció Catalana; vocals: Estat Català, Unió Democràtica de Catalunya, F. C. Barcelona, Secretariat Femení d'Esquerra Republicana, C. N. T., U. G. T., P. S. U. de C. i Unió de Rabassaires.

Dissabte passat, a la una de la tarda, els representants i delegats dels organismes que integren la Comissió Organitzadora de l'Homenaje als Màrtirs del 1714, visitaren l'honorable President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, per tal d'invitar-lo als actes que se celebraran el proper dia 11 del corrent.

Amb el mateix fi, també es personaren al despatx de l'Alcaldia per-agraïar amb el batlle popular de la Ciutat, Hilari Salvador.

De les entrevistes celebrades amb les nostres autoritats la Comissió organitzadora en sortí molt ben impressionada. Tot fa creure que els actes que enguany se celebraran a honor dels qui moriren per la llibertat de Catalunya, tindran un relleu ben marcadíssim i una gran transcendència per l'actual moment històric que travessem.

Han estat extingits els focs rebels de Belchite

Des del començament de les operacions en aquest front, s'han fet més de 3.000 presoners

El cap rebel Santapau s'ha refugiat a la serra

COMUNICATS OFICIALS EXERCIT DE TERRA

Centre. — Dos cops de mà de l'enemic, un sobre les posicions properes al riu Sorbe, al front de Guadalaajara, i un altre sobre el Cerro del Aguila, han fracassat davant la resistència de les nostres tropes.

Procedents del camp llurió, s'han presentat dos soldats.

Nord. — Davant la persistent pressió enemiga al sector de la costa, les nostres tropes s'han retirat cap a Barro. Ahir es combaté durant tot el dia a Serra Moreda, on foren rebutjats alguns atacs.

També fracassà un altre atac enemic sobre les entrades de la Hermita. A última hora de la tarda la intensa activitat de la massa d'aviació enemiga, combinada amb la infanteria, obligà les nostres forces a una petita retirada.

Durant el dia d'avui l'enemic ha intentat en la seva pressió així voltants de la costa, però ha estat rebutjat amb gran nombre de baixes.

Als fronts de León les forces rebels han ocupat la vall de Valdeón i l'altura de Cabrellana, sense prendre contacte amb les forces pròpies.

Ha estat trobat un trimotor fascista a Peña Blanca, amb els seus tripulants, alemanys, carabonians.

L'aviació enemiga ha bombardejat Campas de Onís.

Sud Teix. — Lleugers tiroteigs en alguns sectors.

S'han passat als nostres rengles dos soldats.

Sud. — L'aviació fascista ha bombardejat Colomera i les posicions de Blancera.

Al sector de Pozoblanco l'enemic desordenà a última hora d'ahir violents focs sobre les posicions de Cerro Muela, fet que repetí tres hores després, sense conseqüències.

Les nostres bateries han canonejat algunes concentracions.

Est. — Al sector de Mediana l'enemic ha avançat de sud a nord i ha ocupat la posició El Campillo.

S'han presentat als nostres rengles 43 soldats evadits.

Els petits focs rebels que subsistien en part del caseriu de Belchite s'han extingit completament.

Durant aquest matí l'enemic no ha manifestat la seva activitat sinó per bombardeigs sobre Mediana, sense que hagi variat en cap sentit la situació de la nostra primera línia.

A última hora de la tarda arribaren al Quarter General 672 presoners, procedents de Belchite. El nombre total de presoners militars que s'han fet des del començament de les operacions en aquest front passa de 3.000.

EXERCIT DE L'AIRE

La única enemiga estacionada a Llanes (Astúries) ha estat bombardejada pels nostres pilots, els quals han treballat també les concentracions enemigues situades als afores del poble.

En un combat sobre Peña Blanca, zona ocupada per les tropes lleials, ha estat abatut un trimotor enemic; han mort els seus quatre tripulants.

La documentació trobada acredita que un d'ells era de nacionalitat alemanya.

En un altre combat que ha sorgit més tard també ha estat abatut un "Heinkel", que ha caigut a mar.

De tots dos encontres els nostres aparells n'han tornat sense novetat.

LA BANDERA REPUBLICANA ONEJA EN TOT EL POBLE

Belchite, 7. — Definitivament han quedat reduïts els focs factiosos que encara existien a Belchite.

Dimenge, a les nou del vespre, es rendiren els factiosos que s'havien fortificat a la catedral, quan era imminent l'afondrament de la torre sobre els mateixos i no podien resistir més.

Ahí al matí, a les nou, amb la rendició dels rebels que s'havien fet forts a l'Ajuntament, a la Comandància Militar, on tenien instal·lada una emissora, i a l'hospital, han quedat completament dominats, com diem, els reduïts de l'enemic.

La bandera republicana oneja en tots els llocs del poble. A l'hospital s'han trobat 80 ferits.

Existien instal·lats en aquest edifici els corresponents serveis de metges i infermers, dels quals s'han incautat les nostres forces. Aquest matí han començat a ésser evacuats els dits ferits als nostres hospitals.

S'han fet gran nombre de presoners. La guarnició, en la seva majoria, era de "Falange", però hi havia també molts elements de requetés. Gairebé tots caigueren en la lluita. Es calcula que els morts soferts pels rebels són uns 1.700.

S'han recollit quatre peces d'artilleria de 105 i 75, dues d'elles desmuntades per la nostra artilleria, alguns morters de diferents calibres, extraordinària quantitat de fuselleria i municions alemanyes i un bon nombre de carretes anti-gas de marca italiana.

UN DOCUMENT A LA S. DE N.

«Com a representants de la Llei a l'Espanya republicana, demanem al més alt tribunal de la terra que demostrï que la justícia que ens assisteix és una realitat fidel»

València, 7. — S'ha celebrat un reunió dels advocats fiscals del Suprem L'acta aprovada és així:

«Reunits en Junta extraordinària els advocats fiscals del Tribunal Suprem, sota la presidència del Fiscal General de la República, manifesten:

Que correspon a la missió que pel seu Estatut els és confiada promoure l'acció de la Justícia en tot allò que es refereix a l'interès públic.

En aquests moments excepcionals per a la independència de la Pàtria i la llibertat de l'Espanya, així com per a la integritat del seu territori, els seus deures ultrapassen les normes habituals. Com a Procuradors generals del país a la vigilància i empar dels quals és confiada l'exigència d'una recta justícia i el compliment estricte de les lleis, hem de fer pública la nostra protesta davant la palesa concusió de les lleis internacionals, sota la protecció de les quals ha viscut Espanya i que constitueixen el seu sistema de legitimitat, la seva norma de convivència amb les altres nacions, pacte d'aliança i mitjà de defensa.

La Societat de Nacions es l'altíssim Tribunal on aquesta Llei ha de fer efectiva, aplenar les clàusules del Conveni, i aquest Tribunal hem de considerar-lo com un òrgan oficial en l'estructura de la nostra República, posat que té el concepte constitucional. Els articles 77 i 78 de la Constitució votada per les Corts l'any 1931, així ho estableixen. De més a més, pel seu article 7 i 8, Espanya renuncia a la guerra com a instrument de política nacional i l'Estat espanyol acata les normes universals, el Dret Internacional i els incorpora al seu dret positiu. El dret internacional espanyol es troba, en conseqüència, encadenat a la Societat de Nacions, del qual solament es podria deslligar l'Estat per un acord de majoria absoluta del Parlament.

Els actes d'agressió a Espanya d'Alemanya i Itàlia han estat reiterats, evidents, i en molts casos cruels i inhumans. Espanya veu envair el seu territori per unitats militars italianes. Les nostres ciutats oertes reben des dels aires la metralla que llancen els avions alemanys i italians tripulats per aviadors d'aquells països. Vaixells de guerra italiana enfonen els nostres transports, adhir en llocs que pel seu allunyament de tota base naval dels caps traïdors, no es possible sostenir la flota que els produeix, i així una sublevació militar sufocada pel poble es veu alimentada i sostinguda per forces estrangeres que troben en la traïció dels soldats generals l'instrument de les seves ambicions de socialistes.

Creiem com el deure que ens imposen les circumstàncies que

preocupar-nos que no algun omens, assepyalar en claredat indiscutible dels drets transcendents que a Espanya assisteixen, que sigui aplicat el Conveni que signà amb les més altes representacions d'Europa, proclamant la nostra fe en la Societat de Nacions.

Com a homes de Llei no podem dubtar que el clar i precís article del Pacte d'òsser una realitat jurídica que empara Espanya, que el subscriví, confiada en la màxima garantia i en l'esperit de justícia dels més grans països de la terra. Salvar aquestes normes és salvar la civilització i el valor moral de les relacions entre els països. Si aquelles fracassen, ens trobaríem solament entre condicions tan ogradades i vils que no serien acceptades ni adhir en els fons, més ínfims dels nuclis de delinqüència.

L'Espanya republicana ha restaurat el seu ordre i la seva disciplina interior, en els primers moments perturbada per la provocació reaccionària d'una generalitat que posaren davant l'Estat les forces que havien jurat defensar aquest ordre i aquesta legalitat. Mal exemple i traïció descoratjament per als esforços realitzats a l'interior refent la nostra legalitat, creant un exèrcit popular que avui l'empara amb el seu heroisme, seria de que en les relacions entre els països regnés solament la baixa mentalitat de les agressions criminals i les exigències i alveones que en complir la nostra obligació professional estudiem en els anormals cervells dels delinqüents.

Com a representants de la Llei de l'Espanya republicana, democràtica i parlamentària, demanem al més alt Tribunal de la terra que el fervor per la pau erigi a Ginebra, que demostrï que la justícia que ens assisteix és una realitat fidel. — València, 6 de setembre del 1937.

Les brigades sanitàries treballen amb gran entusiasme per a enterrar els cadàvers que es troben per la població i així mateix els animals morts. També, per la Intendencia, es procedeix a la recollida dels animals que hi ha escapats per la població; fins ara van recollits 2.000 caps de bestiar; també han estat recollides grans quantitats de blat, farina, etc.

Des de l'encerclament complet de Belchite, no pogué escapar cap element de la població civil ni militar. Únicament aquest matí es tenia la impressió que el cap rebel Santapau, que havia substituït el tinent coronel Sammartin, s'havia refugiat a la serra. S'han organitzat patrulles per a capturar-lo.

Belchite està gairebé destruïda pels focs i metralla, que durant l'últim

ment dels focs rebels llançant que viures que caigueren tots a les nostres línies.

La línia d'atac s'ha avançat uns 20 quilòmetres sobre Belchite, i hom té notícia que les nostres avançades han aconseguit, en les darreres 24 hores, un avanç de quatre quilòmetres més.

Ha estat capturat un capità de "Falange", el qual ha estat portat a la caserna general per a prendre-li declaració.

Les nostres forces, seguint la humana actuació que han demostrat sempre, han aconseguit salvar la vida —malgrat els esforços en contra dels factiosos— a moltes dones i nens que aquells tenien captius. Així ens ha costat algunes baixes; però els braus defensors de la Llibertat es donen per satisfets.

No cal dir que la moral de les nostres forces segueix essent elevadíssima.

AL CAFÈ

ARROS BULLIT...? NO ES A LA CARTA

— Això és un món de boigs! — ha exclamat el veí agressiu tan bon punt ha arribat a la seva taula.

— Home! No estàs tan sol com això — li ha observat el seu amic.

— Be. Prou! Ting els nervis de punta, avui. He estat convidat a dinar a un restaurant de luxe.

— Així... planto el que haurà pagat.

— Eh? Jo no et que he rebut. Gairebé no he dinat. Anàvem tres. Com que jo estic força malalt de l'estómac, he demanat un plat d'arros bullit. «No es a la carta», m'ha respost el cambrer. «Però, n'hi ha a la cuina», he demanat jo. «No l'hi puc servir, ha acabat totodament.

— És curiós. I que has menjat?

— Un tall de peix «grilles» i un parell de patates bullides.

— Ah, doncs, trobo que l'ha d'haver anat bé.

— No ho discutis, això. El que m'irrita és la resposta. «No es a la carta, i els malalts que es rebentint!

— Be, bé, els malalts... on són els més indicats per anar a un restaurant de luxe.

— Ni anant-hi acompanyats de dos individus que mengen el que hi ha a la carta i en paguen més de cinc duros cada un?

— Alca!... I estem en guerra.

— He estem. Per això només els han servit dos plats i postres.

— Per cinc duros? No sabia que les subsistències haguessin pujat tant.

— És veu que tu no has anat mai a la plaça.

— Que hi vas tu, pobrer?

— Mira, no m'acabis de fer sortir de polleguera.

— No et diré res més, home!

— És a dir que encara faries el joc d'aquest restaurant que ni ull anomenar? Series capaç de trobar bé que m'hagin volgut matar la gana, sense tenir cap mena de consideració per la meua malaltia?

— Però si l'arros bullit no era a la carta, que hi vols fer? Tu tens el dret de menjar-ne; però ells no tenen l'obligació de coure't-en.

— Algú més, que he de fer?

— Anar-te'n a una casa de menjar que no sigui de luxe. I el logie seria que en restaurants d'aquesta mena no hi anés ningú. No pel que tinguis d'èlegants, sinó perquè és immoral que en temps de guerra, quan tot el Poble ha d'estar fent sacrificis per a guanyar-la, hi hagi qui despenqui els diners i les viandes sense ni ni so.

— Tu figures del tema. És el que fas sempre. No hem de discutir si està bé o no està bé que aquesta mena de restaurants es mantinguin oberts. El que jo plantejo és que, estant oberts, tenen obligació de servir un plat d'arros bullit quan algú els el demani.

— Mentre no l'hagis pagat?

— No, no! Mentre tinguis l'establiment obert tenen obligació d'alimentar una sollicitud d'aquesta mena. El dret de fer negoci comporta aquesta mena d'obligacions. Encara que no els vinguin de gust. O això, o tancar l'establiment.

— Ja els el tancarà; no t'amoïnis.

— Però no pel que m'han fet a mi, ni pel que hauran fet a molts d'altres en casos semblants. I això és el que es mereixerien. Per poc-soltes i per inhumans.

— Probablement avui et trobaràs més bé que mai. El peix «grilles» es excelsent per als hepàtics.

— Els inaguantables, de vegades.

El més pausat dels dos veïns es mirava el seu company agressiu amb un aire tot ple de protecció. Hem comprès que, al capdavall, li feia força il·lusiona.

MARI

HO SAP TOTHOM, EXCEPTE ELS SORDS DE CONVENIENCIA

«La Itàlia feixista estava compromesa, idealment, políticament i militarment en la causa dels rebels espanyols», diu l'òrgan del mariscal Balbo

Els mateixos caps feixistes ens faciliten les proves més esclatants de la manca absoluta de lleialtat i d'honor, en violar l'acord de no intervenció en el qual havien compromès llur paraula.

Vegeu el telegrama enviat per Franco al "Duce" després de la presa de Santander pels italians.

«En el moment que les valeroses tropes legionaries entren a Santander, en estreta col·laboració i fraternitat amb les tropes nacionals, ambdues en nom de la civilització occidental contra la barbàrie asiàtica, obtenint una de les més brillants i resonants victòries d'aquesta guerra, m'és molt grat de testimoniar a V. E. l'orgull que experimento de tenir-les a les meves ordres, junt amb la meua sincera admiració per l'ardiment i la pericia amb què han realitzat un avanç tan ràpid...»

«El "Condillo", per un residu de vergonya, no s'atrevia a parlar d'italians. Crec que l'"Ame" ja s'acordarà amb mitges paraules. Però el "Duce" és qui el Món sapiga que qui mana és ell, que el Jerit (?) de la conquesta és dels italians, no dels feixistes espanyols i contraris...»

«Em sento particularment content que les tropes legionaries "italianes" hagin donat, durant deu dies de dura batalla, una potent contribució a l'esplèndida victòria de Santander i que aquesta contribució trobi avui —per mitjà del vostre telegrama— l'esperat reconeixement. Aquesta íntima fraternitat d'armes és garantia de la victòria final, que alliberarà Espanya i la Mediterrània de tota amenaça contra la nostra civilització comuna...»

«I perquè no quedin dubtes, el comandament de les tropes legionaries a Espanya envia el següent telegrama al "Duce":

«En aquest moment, les retzes neres, al cap de les meves tropes, entre a Santander alliberada. Legionaris: tots, orgullosos d'haver aconseguit, completament objectives que els llores fixats us diuen, per mi, tot l'orgull d'haver portat a la terra espanyola, amiga lídica de la Patria i d'haver combatut i vençut per la major glòria de la Itàlia feixista, en nom de S. M. el Rei Emperador i del "Duce".

I encara s'hi pensa que els italians combaten per ajudar els dretes espanyols. Els mateixos tenen cura de desenganyar-los. Combatent per la major glòria de la Itàlia feixista, en nom de S. M. el Rei Emperador i del "Duce". Els italians, els requetes, els pobres milions enrolats per força, fan el paper d'espies i miserables de policia indígena, com els somalis, com els eritres, com els libis i els tripolitans, junyts com els

escians al carro triomfal de llur dominador.

Vegeu la resposta de Mussolini a aquest darrer telegrama:

«La victòria corona l'heroisme dels legionaris italians reconegut i exaltat no solament a Itàlia, sinó a tot el Món. El poble italià ha seguit la batalla amb passió i amb la certitud de la victòria. A vos, als generals de les columnes, als oficials, legionaris tots, el meu aplaudiment entusiàstic. Itàlia se sent orgullosa dels seus combatents en terra espanyola.»

Vet aci un text que recomanem a Mr. Eden i a tot l'inefable Comitè de no intervenció.

Per acabar amb els telegrams vegeu el del general Teruzzi al "Duce":

«Totes les "Camises Negres" han completat enterament i heroica amb llur deure. La consigna del "Duce" ha estat obeïda. Desitjo assegurar-vos, un cop més, que les "Camises Negres" han tingut sempre el mateix rostre guerrer que els ha forjat la vostra voluntat.»

I ara llegiu uns quants comentaris de la Premsa italiana més caracteritzada:

«El "Popolo d'Italia" — el diari de Mussolini — el dia 27 d'agost, en el seu editorial, parla de "la victòria aconseguida especialment pels voluntaris italians". I s'afegeix: "En la gloriosa tradició militar italiana" que el feixisme enriqueix amb èxits dignes del mito de Roma, des de la conquesta de l'Imperi "a la campanya dels voluntaris a Espanya", aquesta batalla de Santander està destinada a brillar com una obra mestra...»

«El mateix diari, en la seva edició del dia anterior, imprimia en grans titulars a tota pàgina:

«Avui "les victorioses legions italianes" i espanyoles entren a Santander». Com veieu, posem els italians a primer terme.

«El "Corriere Padano", òrgan del mariscal Balbo, diu que no parlar de la gran victòria italiana de Santander hauria estat una covardia indigna i afegeix:

«Per altra banda, i tot el Món sap, per mitjà de les nostres afirmacions explícites, que la Itàlia feixista, tot i haver acceptat i respectat (?) les obligacions italianes i insidioses del Comitè de Londres, estava compromesa idealment, políticament i militarment en la causa nacional espanyola.»

«L'oficiós "Giornale d'Italia" arriba a dir:

«El poema que cantarà les noves gestes eserà escrit, aquest cop, en italià, i difós per diverses agències periodístiques:

Es titula: «Els generals italians

que han menat a la victòria les tropes legionaries.»

«Diu: «Heus ací els noms dels valerosos generals italians que han guiat a la victòria les tropes legionaries, aguantant-se el reconeixement de la Pàtria i de tot el Món civilitzat:

Bastico, Bert, Roatta, Prusci, Pizzoni, Bergonzi, Francisci, Biscaciani, Velardi i Manna, l'inspector de les "Camises Negres", general Teruzzi,

i el cap de la Intendencia, general Pavagrossa.»

Tots aquests textos ens fan veure les intencions italianes amb la màxima claritat. La cosa ja no pot ésser més clara. Els que fan de policia indígena no podran tenir des d'ara ni l'excusa de la ignorància o de la inconsciència. La condemna de la Història caurà rigorosament damunt d'ells.

CONTRA EL FEIXISME A L'ASIA Els contingents de l'exèrcit xinès que plantarà cara als japonesos

El feixisme internacional obra de comú acord en tots els pobles i en tots els casos. Una victòria obtinguda en un continent pot influir notablement en la victòria obtinguda, després, en un altre.

Per això a les víctimes de l'agressió feixista ens interessa molt estar abastats de tot el que s'esdevé en altres llocs on també es deixa sentir l'agressió. Ara els xinesos planten cara a les agressions dels japonesos que, moguts pel seu esperit de dominació, han enviat la Xina i destrueixen les ciutats xineses.

Tot sembla autoritzar la creença que els xinesos aconseguiran foragitar els japonesos de llur país i conservar la independència necessària per a intensificar el renaixement que hom nota en la vida i en la població xinesa. Per ara, podem anotar els mitjans d'aconseguir aquesta victòria.

L'exèrcit de la Xina ha estat atacat pels japonesos. Aquest exèrcit estava compost la primavera passada per 1.847.000 soldats, sense comptar les forces dels soviets xinesos. El Govern de Nankin disposava de 1.130.000 soldats descomposats així: Exèrcit de Xantung: 65.000 homes; exèrcit de Hopei-Txahar: 62.000; exèrcit de Xansi: 35.000; exèrcit del Nord-est: 150.000; exèrcit de Setxuan: 131.000.

Hom ha d'afegir a aquestes xifres les de l'exèrcit sudista (Kuantung i Kuangsi) que pugen a 84.000 soldats.

Al costat d'aquesta exercita hom ha de posar els dels Soviets xinesos, manats per Mao Tse Tung i Tzu De, els quals pugen a 400.000 soldats i disposen, a més, de molts centenars de milers de partidaris.

Els exercits xinesos disposen de tanques, armes automàtiques americanes i alemanyes, artilleria moderna, etcètera.

L'aviació xinesa comptava a primera de juliol 850 avions de combat, a més dels avions de bombarder. Les diferents autoritats en tenen 80. A Xina hi ha més de 1.000 aviadors experimentats, dels quals 350 han estat tramesos al Nord.

Hom ha d'afegir a tots aquests elements els voluntaris organitzats per l'Associació per a la defensa nacional, el nombre d'adherits de la qual és de 2.000.000.

A la regió de Xang-Hai hom creu que hi ha 100.000 soldats a les ordres dels generals xinesos, i al Nord de la Xina hi ha 300.000 soldats, a part de 62.000 que componen l'exèrcit 29.

De manera que la guerra que ha provocat el Japó serà duta per una quantitat de soldats xinesos que pot arribar a 3.000.000 així que els generals hagin mobilitzat els efectius que tenen a llur abast.

Però encara hi ha un altre perill per als japonesos. Hom ha de tenir present que la guerra es desenvolupa en un terreny humert i molt habitat, i això farà que tinguin molta importància les "guerrilles", que poden plantejar una situació en què els japonesos no aixin amos sinó del terreny que trepitgin.

Tampoc no cal oblidar que dins la Manchúria hom resta lliure de la submissió completa a la concupiscència japonesa, car hi ha més de 100.000 soldats que combaten contra d'ells.

Igualment ha d'ésser tingut en compte l'ajut que suposa per als xinesos el sentiment universal que s'ha despertat a favor seu i contra el gest dels japonesos, que implica un perill per a la seguretat dels pobles més o menys veïns de llur imperi exaltat i per a la llibertat de tots els pobles.

Els japonesos es mouen, com els seus amics els generals espanyols, dins un ambient d'hostilitat que pot dificultar, de moment, llur empresa, i a la llarga, ofegar-la i anihilar-la.

Federació Regional d'Escoles Racionalistes de Catalunya

Es comunica a tots els components del Secretariat d'aquesta Federació que les reunions que se celebraven els dimecres de cada setmana tindran lloc els diàmbles, a les set del vespre, al seu local.

Per la F. R. d'E. R. de C.
El secretari

ACABA D'APAREIXER LA MEMORIA

3el Congrés extraordinari de la Confederació Regional del Treball de Catalunya, celebrat a Barcelona els dies 25 de febrer al 3 de març del 1937

El comici més important dels celebrats a Espanya per la C. N. T. Textos taquígràfics de les sessions i el gran miting de clausura. Informes, dictàmens i acords.

Més de 400 pàgines d'amena lectura

QUATRE PESETES

Comandes acompanyades de llur import, a les Oficines de Propaganda C. N. T.-F. A. L. Via Durruti, números 32 i 34, i al Stand de les dites Oficines, carrer de Corta, entre Montaner i Aribau, Barcelona

TREBALLADORS! ADQUIRIU AQUEST VALUOS LLIBRE!

LA RIVALITAT ENTRE GOERING I HITLER

(Ve de la darrera plana) de minar la posició de Hitler com a "Führer".

Les intrigues de Goering arribaren a ésser tan perilloses, que Hitler es va veure obligat a crear una guardia personal particular, per tal de contrarestar els efectes de la S. A. L'agost de l'any 1933, el lloctinent jubilat Berchthold fou encarregat de la formació de la brigada de 200 «Hitlers», destinada exclusivament a la protecció personal del "Führer". D'aquesta brigada se'ns han nascut més tard les anomenades S. S. o guardies de protecció.

Quan Gregori Strasser, el 1927, portà a terme el seu segon ascens a la N. S. D. A. P., era natural que procurés posar enfront les S. S. un home particularment segur i addicte seu. Ecolli Himmler, el qual, fins aleshores, havia estat sot-cap d'una formació de les S. S. i que tenia rassa particular d'agraïment vers Gregori Strasser.

Com a cap suprem de les S. S., Himmler es troba en primera línia en les lluites internes del Partit Nacional-socialista. Juntament amb Goebbels, és l'home més important de què disposa Hitler per a contrarestar la influència de Goering.

Goering es nomenà el mateix cap de la policia secreta de l'Estat (Gestapo) a Prússia, i es creà així una posició nova i forta contra Hitler. La contestació no es féu esperar; el cap de les S. S., Himmler, fou nomenat cap de la policia secreta de l'Estat, a Baviera, i Hitler obligà també altres països, com Wuertemberg, Baden i Hessen, a posar la direcció de la Gestapo a mans de Hitler.

La Gestapo de Goering no solament té la tasca de vigilar el moviment antifeixista dintre i fora d'Alemanya; ha d'espiar també els seus propis caps nacional-socialistes. A les seves mans es troben també els documents que proven el passat criminal de Himmler.

La "Secreta" de Himmler veu en Goering el seu enemic natural, i en les actes de la Gestapo, a Munic, existeix un compartiment especial, la clau del qual solament posseeix Himmler. En aquest compartiment es conserven les actes "Goering".

Prop dels caps d'"impertinència" n'hi ha d'altres mantinguts per la co-dependència de Hitler. Entre aquests figura el príncep August Guillem, que ha sabut situar-se per a viure a expenses de l'erari públic.

Una frase seva és suficient per a fer el seu retrat moral:

«Sóc el fill d'un terratinent empoïrit».

Qui? El descendent de Guillem "Auw" (August Wilhelm). El terratinent empoïrit posseïa al III Reich, encara, 177.000 hectàrees, i el "Wölkischer Beobachter" fa l'elogi del seu fill com a "obrer", "perquè treballa intel·lectualment". I encara aquesta última raó és exagerada.

Fa pocs anys, aquest il·lustre príncep de Zollern era atacat encara pels "nazis" com a "príncep del Cas d'Àcer"; l'òrgan "nazi" "Nationale Volkszeitung", de Hof (Baviera), l'acusà d'haver estat pròdig durant la guerra, i li va retreure "la seva representació egoista d'interessos reaccionaris".

Durant la gloriosa Monarquia, els prínceps de Zollern, en néixer, eren ja lloctinents. Amb tot, quan "Auw", el caudatós, es féu soci del Partit Obrer Alemany nacional-socialista, ingressant en les seves S. A., aquesta mutació fou recompensada per un accés principescament ràpid cap d'estendard, sot-cap, cap superior per a càrrecs especials. I ara, en el III Reich: Cap de Brigada a la S. A. i membre del Consell d'Estat de Prússia.

Auw i els altres Hohenzollern, de o mal adaptats, han anat establint-se al III Reich, com s'havien establert també en la República. Auw fou triat al Consell d'Estat de Prússia, i entra en un Automòbil Club "nazi". I per bé que en les assemblees de la "Comunitat popular" el seu nom aparegui en la llista d'oradors junt als obrers i camperols en últim terme, aquesta humilitat és compensada donant-li, en ocasions solenns, un lloc entre els caps i els grans industrials.

Els instints criminals del «nazisme»

Frankfurt, 7. — Els presoners dels camps de concentració d'Alemanya no estan mai segurs de no ésser morts com a gossos pels guardians. Estan a l'eventualitat del best o del mal humor d'aquesta última Sobretot els que són enviats al maleït camp de Dachau, saben que no tornaran mai més. Bon punt es dirigeixen vers el lloc que els ha estat designat, són morts com a llebres. Si els pares o d'altres parents demanen explicacions, són amenaçats d'ésser empresonats immediatament. Els guardies "nazis" han ideat fer acompanyar de cançons els treballs més durs. El qui no canta, es colpeja amb un fuet. Aquests cançons tenen com a objecte fer creure als que passen pels voltants que la presó als camps de concentració no és tan dura com es diu.

CONSELL DE MINISTRES LA DELEGACIO ESPANYOLA HA SORTIT AVUI CAP A GINEBRA El Govern ha reafirmat la seva decisió de no parar en la persecució dels especuladors

València, 7. — Ahir tarda, a les sis, es reuniren els ministres en Consell, que va acabar a tres quarts de deu del vespre.

Hi van assistir tots els consellers, llevat de Giral, que ha marxat cap a Ginebra.

Com de costum, ha facilitat la referència Hernández, el qual ha dit als informadors:

«Hem tingut un darrer canvi d'impressions sobre la situació internacional, abans de la sortida de la nostra delegació cap a Ginebra, alguns components de la qual ja han marxat, i el president del Consell, amb els altres membres, sortiran demà.

S'han examinat alguns expedients, que han passat a informe del Tribunal Suprem.

Amb general complaença, el Govern ha observat l'eficàcia i activa cooperació de tots els ciutadans en el relatiu a les recents disposicions sobre el preu taxat per als articles de primera necessitat i al compliment de les esmentades disposicions. Al mateix temps, el Govern ha reafirmat la seva decisió de no parar en la persecució dels especuladors, per

la qual cosa excita el zel de les autoritats i de tots els ciutadans perquè lluitin contra els desaproveus que tracten de dificultar el proveïment procedint a ocultacions o posant resistència a sacrificar guanys.

S'han aprovat expedients de tràmit de tots els Departaments, i un Decret, d' excepcional importància, del Ministeri d'Instrucció Pública, en virtut del qual s'obren les portes de tots els centres d'ensenyament a les classes populars. Per aquest Decret s'estableix la selecció de les intel·ligències més després per a l'estudi, i es faciliten els mitjans econòmics als estudiants que personalment n'estiguin mancats, és a dir, s'estableix realment i eficaçment el principi de l'estudi com una funció social.

Podran gaudir beques per a cursar estudis en tots els centres d'ensenyament superior, en primer lloc els orfes i fills de combatents de l'Exèrcit Republicà, els orfes dels antics militars antifeixistes, els orfes dels caiguts en la lluita contra la reacció i el feixisme abans del 19 de juliol del 1936, els invalides de guerra que hagi contret aquesta invalidesa

en les milícies antifeixistes o en les files de l'Exèrcit, i després, tots els ciutadans que ho desitgin i siguin aptes per a l'estudi.

La quantia de les beques guardats la següent proporció: menors de 15 anys que normalment no treballen, 200 pesetes mensuals; majors de 15 anys que per a dedicar-se a l'estudi no abandonin el treball productiu, 300 pesetes; majors de 18 anys que per a ingressar en un centre d'ensenyament es vegin obligats a abandonar un treball productiu i, per tant, de la remuneració corresponent, percebran mensualment l'import dels seus salaris, i si per a seguir aquests estudis tenen necessitat d'abandonar el seu domicili habitual, se'ls abonarà, de més a més, 5 pesetes diàries d'indemnització per a alimentació.

Amb això el Govern compleix el precepte constitucional que diu:

«La República legislarà en el sentit de facilitar als espanyols econòmicament necessitats l'accés a tots els graus de l'ensenyament, a fi que no es trobin condicionats sinó per llur aptitud i llur vocació.»

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO
I TALLERS:
Carrer Consell de Cent, número 202
Telèfons: Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dimarts, 7 de setembre del 1937

NUMERO 170

CARN DE CANÓ

Carn de canó, diu, mare? Com fibla la vostra llengua d'escorçó pansit! Fent la nyeu-nyeu, amb el grinyol de tiple, m'heu apartat i us he ben avorrit. Carn de canó? Qui? Ell, que se les campà per les trinxeres, per sa voluntat? Els crits dels seus, virils, que el vent escampa, el tenen a la lluita disposat. Carn de canó? Qui? Jo que due, joiosa, tota la gleva trista del pecat? No sóc igual que abans, mare; tinc l'osa junt amb la d'ell, la meua voluntat. Carn de canó? Qui? El bordegàs nostre que abans de néixer ja ve'eu senyà? Si cau el cel a sobre d'aquest nostre, no sols el fill; a tot ens matara. ¿Voldrieu dir-me per què sou tan burxa, si d'aquest cas no n'heu de treure res? Tot vingut llis; se'm va clavar una punxa als llavis, i la sang brollà després. El s'hi abocà i va semblar-li dolça. Com els coloms juntàrem nostres becs. Un amor gran, molt gran, va fer-hi molsa. La llum d'aquell amor ens tornà cecs! Proud! No em mireu així, que m'espervera aquest posat tan fred que teniu vos. No faig embuts, em trobo com la fera que pensa defensar-se del que fos. Posat al meu davant, sigui qui sigui, n'haurà d'esgarriapades a milers. Així mateix, doncs, què voleu que us digui? Que em vengui tot l'avenir per tres diners? El temps passat, veieu?, us el daria; podreu comprendre si l'estimo gens. Ni un sol record no serva d'algun dia que mig m'illusionés l'oreig dels vents. Vaig fer la joventut que ni ho semblava; sempre al terrós i, els vespres, a sargir. Un escarràs, que també desitjava que un home li digués: «Em vols a mi?» I d'home, ja ho sabeu, no n'he vist gaires de ben a prop, tan sols el meu germà. Aquests narius volien altres flaires; mes de la carn, que no ho veieu ben clà? Ni flaire, ni mirada, ni paraula. Dejunis de l'amor, cruels, sagnants. Les tartes, cara amunt, sobre la taula, havien decidit: «Per vestir sants.» Ah, no!, aquest destí jo no el volia; tota la vida sola com l'isard? I deia ben endins: «Pensa, Maria, que si tens el cor jove, mai es tardà. Era debades la meua esperança; ningú no reparava en mon delit; i, mentrestant, m'anava tornant manna; ja no m'estrebà els nervis ni el despit. Fins que també se'm va trencar la galga del carro de la vida, i, monts avall, va morir la virtut en colxi d'alga... I vaig veure'm feliç en el mirall blau-verdós de les seves pupil·les; més jove, més bonica i atraient. I vaig aconsellar-me: «Si vigiles, tindràs ben teu un home bo i valent.» No recordeu aquella tarda trista que els ocellots bombardejaven tant? En traspasar el portal, la meua vista ¿no us va dir res de mi i del galant? Es clar, vos badocant; ¡tant se us en dóna la filla, la somera i el corral! Doncs, bé, tot va enfonsar-se aquella estona; ara, que jo no em queixo d'aquell mal. Conve que us digui que la fumerola que feia el poble gairebé enrunat, no em va semblar tan negra: «No estic sola, hi ha un home de debò al meu costat.» Després de fer-me aquesta referència, tot vingut llis, tal com us deia abans. No correu tant, calleu, tingueu paciència; ja us contare la història en pocs instants:

Erem a mig estiu. Portava plenes les gerres d'aigua clara del rierol; sentia les cremors de totes menes que donen els trenta anys i el juliol. Al peu del caminal, sobre una arada, ho i assegut es treia la suà. No vaig poder fer-me la riallada en veure que es fregava amb un mitjó. Es mig avergonyí, quedant sa cara, d'un bronzejat sub'ím, molt relluent, igual que aquell Sant Crist de l'atzavara que tenien les monges del convent. I quin Sant Crist més sa, més ple de vida; més home, més d'empenya i més bell. Un sant que va enumerar-lo l'embranchida de l'ideal i carregà un fusell. I després va venir, deixant sa terra i tot el que tenia per deixar. Com el nostre Rafel, seguí la guerra. A un home així no havia d'estimar? Per endolir l'agror d'aquella mofa... i perquè ja m'el veia coll avall, del gra vaig separar-me la pallota. Pleava la malícia com un all. Vols aigua? Sí? On vas? A la trinxera? Vens del descans? D'on ets? De Sabadell? Això és molt lluny, veritat? Es terra enrera. Es ven que els català fins per la pell! L'afalagava tant la parla meua que trabuca el sarró dels sentiments... De sobte, un tremolor d'infant que es lleva mig mori de fred, el feu petar de dents. I quan ja nostres boques eren juntes... el ronc de sis motors ens separà. El poble fumejava per les puntes. Era l'aviació que el va ensorra... En un instant es va girar la truita. Allò que us deia del seu tremolor... Va sé al revés; ell va tastar la fruita... mentre jo m'arruïava per la por... Quina barreja d'emocions més fortes! A trenta passes em petà un oís. A capgirats, amb les oïdes mortes, rodàvem abraçats formant un nus. Inútil que cridés, mare; ja passa de taca d'oli el vostre crit; sóc molt feliç i no us agrada massa. Potser vos cuvejàveu el que he dit. Ara, que si la sort girés l'esquena, també tinc energies de recó. Si torna matolat... Per què us faig pena? Dubieu de ma sincera serenor? Si li manca una cama, tinc l'espatlla per fer-li de puntal, ferm i segu... Si no en té cap, m'hauré de posar a ratlla; el duré en braços, com un fill es deu. Si són les mans que deixa a la guerra, jo amb la boca li daré el menjà. Per mi no serà mai una desferra l'home que es bat per un millor demà. I no vull plorar més, que si em cegava el foc que em cau dels ulls com un torrent, ¿qui l'acompanyaria en l'hora brava, si fóssim dos cegues plens de turment? I si ell morís, jo penso que aleshores se m'obriria el Món a davant meu; no sortiria foc ni de les vores; seria un Món tot blanc, cobert de neu... Alenaria el fill de mes entranyes per no deixar-lo que es morís de fred... No sé ben bé qui mou les mans estranyes que juguen amb la mort; mes, no hi ha dret! U!, la conversa s'ha tornat grassa! Mireu el calendari, el dia sis, és de dimarts en vuit; si res li passa, ell vindrà per deu dies, de pernis... Ens casarem amb tota l'alegria; el fill, si vol, que vingui l'endemà... No, si no és res, si ric... no ho negaria... el goig intens, sabeu?, em fa florir.

TONI VIDAL.
Barranc de Valldeparades (Front de Zuera).

FRILS

POLITICA DE REALITATS

No caurem en la infantivola totxeria de dir o pensar que la política que empra la nostra organització confederal és la més justa, la més veritable. Cedim els exclusivismes a aquells que de les paraules en fan dogmes, i dels dogmes, a l'ètica dialèctica de tres el "quarto", malgrat davant les realitats o davant les patates, o davant de qualsevol problema, fastin massa sovint l'amargor del fracàs. Nosaltres, amb una simple definició en tenim prou: política de realitats. Aquesta és la política de la C. N. T.

Socialistes com els altres companys treballadors que constitueixen les diverses fraccions del socialisme a la nostra terra, tenim, però, en contra nostre, un defecte: la manca de sistematització. Doncs bé: ja l'hem superat. Procedim d'una fàcil sistematització i orgànica. Tampoc mai — o ben poc — no havíem parlat d'insurrecció, segons les normes clàssiques, i en els fets de juliol del 1936, espontàniament, per reacció de classe, assolírem la deguda maduresa, bastint sobre aquell gegantí esforç col·lectiu una continuació política de tipus històric. Tampoc no tenim qui hagués fet aprenentatge d'home de govern, qui hagués ensenyat què hagués endegat des d'un pla de conjunt els problemes de l'Economia en general, i, tanmateix, el nostre pas pel Poder ha estat profitós i útil sobretot per als interessos de la classe treballadora. Ens mancava — per què no dir-ho! — disciplina, hàbit de la funció d'autoritat en el sentit individual i col·lectiu, i, a hores d'ara, els nostres homes, al front i a la reraguarda, s'ajusten a la línia de conducta que els assenyalen els organismes superiors.

Podem dir el mateix els nostres detractors, que sovint es vanen d'ésser més savis que ningú? Ho dubtem. Hi ha conductes, tàctiques i paraules que palesen tot el contrari. Que no tenen res a veure amb el socialisme ni amb el marxisme, ni amb la causa antifascista i, menys que res, amb els interessos de la classe treballadora. I no ens n'alegem; remarcuem circumstàncies desagradables.

La nostra política de realitats gira a l'entorn de dos objectius fonamentals i invariables: guanyar la guerra i basar la Revolució. No en sabem fer d'altra mena.

J. Anselmo

La U. R. S. S. acusa Itàlia. Itàlia — com és natural — defuig la responsabilitat

Roma, 7. — S'ha publicat el següent comunicat oficial: "L'encarregat d'Afers Estrangers de la U. R. S. S. a Roma ha lliurat al ministre d'Afers Estrangers una nota en la qual, després d'haver denunciat els torpedinaments de dos vaixells mercants soviètics a la Mediterrània oriental, atribueix la res-

pensabilitat de tals fets a Itàlia, i demana el castig dels culpables i la indemnització dels danys i perjudicis causats.

El Ministeri d'Afers Estrangers italià fa públic que Itàlia defuig aquesta responsabilitat i que rebutja en bloc la petició de la U. R. S. S."

LA CONFERENCIA MEDITERRANIA

S'ha proposat el dia 17 d'aquest mes com a data per a la propera reunió

Paris, 7. — Als cercles autoritzats s'anuncia que els Governos francès i anglès han cursat avui a els capitals

interessades les invitacions per a la Conferència Mediterrània. El Govern grec ha acceptat immediatament.

El text de la invitació és molt breu i conté tres paràgrafs, en el primer dels quals s'indica que els atacs contra els vaixells mercants per part dels hidroavions i submarins han fet "intolerable" la situació a la Mediterrània.

Per tant, la Conferència s'ha de reunir per tal d'estudiar les mesures a adoptar per tal de posar fi a l'actual estat d'inseguretat a la Mediterrània i reforçar les estipulacions internacionals que es refereixen a la navegació marcant.

França i Anglaterra proposen com a data per a la reunió el dia 17 del corrent mes de setembre.

El segon paràgraf és consagrat a les fórmules d'invitació.

El tercer paràgraf esmenta els països invitats a la Conferència.

Per altra banda, als cercles autoritzats es declara que França i Anglaterra, per tal de precipitar les deliberacions, pensen mantenir la discussió en un terreny tècnic, car han creu que les controvèrsies polítiques han estat la causa del fracàs del Comitè de no-intervenció.

La rivalitat entre Goering i Hitler

Un assassí i un príncep són els homes dels quals disposa Hitler per a contrarestar la influència de Goering

Ernst Himmler és un dels personatges més importants de l'Alemanya "nazi". La seva anomenada té la seva base exclusivament en els seus instints criminals.

Cap de la "Gestapo" enfront de Goering, el qual també ho és d'altres nacions, ha intervingut directament en molts assassinats i en l'organització de la majoria de les monstruoses represacions de l'Espanya junyida pel feixisme Nacio-alemany.

Hitler l'afavoreix amb cartes com la que li adreçà pel gener del 1934, de la qual formava part el paràgraf següent:

"Haver fet d'aquestes poques guàrdies de defensa una organització poderosa i única en el seu gènere, és el vostre mèrit. Amb això heu donat a la revolució nacionalista una tropa de xoc cegament addicta, i a l'Estat nacional-socialista, una guàrdia infranquejable que encarna, amb el seu mateix

cos i sang, la idea fonamental del nostre moviment."

Heus ací com pinta Himmler el seu biògraf:

"Aquell qui senti parlar actualment de la tensió entre Goering i Hitler, pot creure que aquesta no s'ha desenvolupat fins després de la presa del poder. En realitat existeix, en la història del nacional-socialisme, un episodi en el qual la rivalitat de Goering

i Hitler ha influït decisivament sobre el moviment.

L'any 1933, Goering era cap de la S. A., que aleshores es componia de dues o tres banderes, és a dir, en conjunt, de 15.000 homes aproximadament. En les circumstàncies d'aleshores, això significava un gran poder, que fou emprat per Goering per tal

(Seguix a la pàgina 6).